

MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES

To Discern the Truth is Wisdom– Half yearly Journal

Vol.3: Issue.1, January 2026

ISSN : 3048-7854

Editor

Dr R.Manimekalai

MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES
To Discern the Truth is Wisdom – Half yearly Journal

Editor-in-Chief

Dr. R.Manimegalai

Associate Professor & Head

Department of Tamil

PSGR Krishnammal College for Women

Coimbatore – 641004

Ph: +919894439821, E-Mail : manimekalair@psgrkcw.ac.in

Associate –Editors

Dr. V.Meenakshi

Assistant Professor

Department of Tamil

Bishop Heber College

Tiruchirappalli – 620017

Ph: +919790382356,

E-Mail : meenakshi.tm@bhc.edu.in

Dr A.Manonmani Devi

Assistant Professor

Department of Languages and Communication

Sultan Idris Education University

Tanjong Malim – 39500, Perak, Malaysia

Ph: +60164722944

E-Mail : manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

Mr. S.Chandrakumar

B.A. Hons, (EUSL), M.A (EUSL), M.Phil (EUSL),

PGDE (OUSL)

Senior Lecturer - Gr I

Department of Fine Arts

Faculty of Arts & Culture

Eastern University, Sri Lanka

Ph: +9477 666 1495

E-Mail : chandrakumars@esn.ac.lk

Dr. N. Gayathri

Associate Professor

Department of Tamil

PSGR Krishnammal College for Women

Coimbatore – 641004

Ph: +919486331167,

E-Mail : ngayathri@psgrkcw.ac.in

Dr C.Nandhini Devi

Assistant Professor

Department of English

National College

Tiruchirappalli - 620001

Ph: +919894211698

E-Mail : nandhinidevi@nct.ac.in

Masivan Pathippagam,

3/199, A.Gudalur, Ayandur Post, Kandachipuram TK, Villupuram – 605755

+919486069548, editor@masivan.in

Index

S.No	Title & Author	Pages
1	Internet in Tamil Language Babu. M	01
2	The Tiger - Stabbed Stone – Based on field Research Manimegalai. S	06
3	Self and imagery in the Ainkurunuru poems – based on Jacques Lacan Monisha. J.S	11
4	Food system of Palanthamizhar in Human Values Pandiselvi.M	17
5	Nilgiris household staples of the Paniyar people's Prashila.S	25
6	The contemporary sheep herding occupation of the Mullai landscape community and the challenges faced in it Seenivasan.N, Ravi. S	35

தமிழ் மொழியில் இணையம்

Internet in Tamil Language

பாபு. ம

தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

Babu. M

Tamil Department, PSG College of arts & Science, Coimbatore.

ORCID : <https://orcid.org/0009-0000-6531-9707>DOI: [10.5281/zenodo.18737732](https://doi.org/10.5281/zenodo.18737732)

1

Abstract

Tamil, which used to be three in number - science, music and drama - has today grown into four in number - scientific Tamil and five in number - computer Tamil. The history of computer development has grown tremendously in the last thirty years. Even as such computer applications developed, the notion that English was the only language required for their service also became stronger. In such a situation, Tamil-speaking computer experts, realizing that the interest in learning Tamil would be hampered, urged everyone to work easily and fully on the computer. Many efforts have been underway for thirty years. You can find out about those efforts in this article.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இயல், இசை, நாடகம் என்று மூன்றாக இருந்த தமிழ் அறிவியல் தமிழ் என்று நான்காகவும், கணினித் தமிழ் என்று ஐந்தாகவும் இன்று வளர்ந்திருக்கிறது. கணினி வளர்ச்சி வரலாறு என்பது கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் மிக அதிகமாக வளர்ந்துள்ளது. அத்தகைய கணினி பயன்பாடுகள் வளர்ந்தபோதும் அதன் சேவைக்கு ஆங்கில மொழி தான் தேவை என்ற கருத்தும் வலிவுற்றது. அத்தகைய நிலையில் தமிழ்மொழி கற்கும் ஆர்வம் பின்னடைவு ஏற்படும் என்று உணர்ந்த தமிழ் அறிந்த கணினி வல்லுநர்கள், அனைவரும் கணினியில் எளிதாக முழுமையாகச் செயல்பட வேண்டி பல முயற்சிகள் முப்பது ஆண்டுகளாக அதனை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அம்முயற்சிகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

Keywords: Tamil language, Internet, computer, Wikipedia, e-library, e-mail, conference. Website. தமிழ்மொழி, இணையம், கணினி, விக்கிப்பீடியா, மின் நூலகம், மின் அஞ்சல், மாநாடு. வலைத்தளம்.

முன்னுரை

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் இணையத்தின் பங்கு வகித்ததில் ஆரம்பத்தில் இம்முயற்சிக்கு ஆர்வலர்கள் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகக் குறைவாகத் தான் இருந்தார்கள். மற்ற நாடுகளான கனடா, வடஅமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஸ்ரீலங்கா மற்றும் ஸ்விட்சர்லாந்து

போன்ற நாட்டைச் சார்ந்த ஆர்வலர்கள் அதிகஅளவில் இருந்தார்கள். கணினித்துறை அல்லாத மற்ற அறிவியல் தொழில்நுட்பத் துறைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் கணினியின் பயன்பாட்டினை நன்கு அறிந்தவர்கள். 1980 களில் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் தமிழ் எழுத்துகளைக் கணினிக்கு ஏற்றவாறு உருவாக்குவது அதனை கணினியில் பயன்படுத்துவது அதைச் சார்ந்த மென்பொருள்களை தயாரிப்பது போன்ற ஆய்வுகளாகும். இந்த முயற்சிகள் அனைத்தும் தனித்தனி முயற்சிகள் ஆகும். ஒருவருடைய படைப்பை மற்றவர்கள் பயன்படுத்துவது கடினம் என்ற நிலையில் அவற்றை தரப்படுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலையும் அச்சுமூலில் இருந்தது. இக்கட்டுரையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் இணையத்தின் பங்கு எந்த அளவில் இருந்தது என்றும் அதற்குரிய எத்தகையச் செயல்பாடுகள் நடைபெற்றன என்றும் அதன் வளர்ச்சி நிலை குறித்தும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

இணையத்தில் தமிழ் செயல்பாடுகள்

மேற்சொன்ன இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இணையத்தின் செயல்பாடுகள் ஆரம்பமாகின. தமிழ் வல்லுநர்கள் அனைவரும் இணையத்திலும் தமிழ் செயல்பட வேண்டும் என்று தமிழ் இலக்கிய நூல்களை இணையத்தில் அமைத்தனர். ஆனால் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட எழுத்துருக்கள் (Fonts) பல்வேறு வகைகளில் இருந்தன . அதனை இணையத்தின் வழி பயன்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் இருந்தன. கணினியில் இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குப்படுத்தினால், கணினித்தமிழும், இணையத்தமிழும் வளரமுடியும். அந்தச் சூழ்நிலையில் 1997இல் சிங்கப்பூரில் பேரா.நா.கோவிந்தசாமி என்பவரின் முயற்சியால் ஒரு சிறிய 'தமிழ் கணிப்பொறி மற்றும் இணைய ஆர்வலர்களின் மாநாடு' நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டில் பங்கெடுத்த சுமார் 40 பேர்களில் சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஸ்ரீலங்கா மற்றும் இந்தியா போன்ற நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்த மாநாட்டில் கண்டறியப்பட்ட முக்கிய குறைகள் அனைத்தும் நிவர்த்தி செய்யும் முயற்சியில் ஒரு கலந்தாய்வு கூட்டம் 1999இல் சென்னையில் இரண்டாம் இணையத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் தமிழ் எழுத்துகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் குறியீடுகளைத் தரப்படுத்த TAM, TAB என்ற இரு குறியீடுகள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. கணினியில் பயன்படுத்தப்படும் விசைப்பலகையும் தமிழ் எழுத்துக்களின் இடவரிசைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டி TAMILNET 99 என்ற விசைப்பலகையின் அமைப்பு உருவானது. இந்தக் குறியீடு முறை விசைப்பலகை தமிழ்நாடு மற்றும் வெளிநாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட போதும் முழுமையாக எவரும் செயல்படுத்தவில்லை.

தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்

மேலே குறிப்பிட்ட தமிழகத்தில் நடந்த இணையமாநாட்டினைத் தொடர்ந்து இணையத்தில் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியைக் குறித்த பல்வேறு முயற்சிகளுக்கு வடிகோலும் வகையில் உலகத் தமிழ் தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் முக்கியக் குறிக்கோள் கணினித் தமிழிலும், இணையத் தமிழிலும் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள், ஆர்வலர்கள் ஒருங்கிணைப்பது தான். இதில் கணினித் தமிழ் செயல்பாடுகளுக்கான விதிமுறைகள் வகுப்பது மற்றும் தொடர்ந்து தமிழ் இணைய மாநாடுகள் நடத்தித் தமிழ் ஆர்வலர்களின் கருத்தினைப் பெறுவது ஆகும்.

தமிழ் இணைய மாநாடுகள்

சிங்கப்பூர் (2000), கோலாலம்பூர், மலேசியா (2001), சான்பிரான்சிஸ்கோ (2002), சென்னை (2003), சிங்கப்பூர்(2004) மற்றும் கோலன் - ஜெர்மனி (2009) போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்றன. 9 ஆவது இணையத் தமிழ் மாநாடு கோவையில் உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டுடன் இணைந்து நடைபெற்றன.

சென்ற 10 ஆண்டுகளில் இணையத் தமிழ் வளர்ச்சி அடைந்த செயல்பாட்டினைக் இனிக் காண்போம்.

வளர்ச்சிகள்

1. மின் அஞ்சல்

மின் அஞ்சல் மூலம் தமிழைப் பயன்படுத்தி மடல்கள் அனுப்புவது பெருகி வருகிறது. முதல் காரணம் மின் அஞ்சல் சேவைகள் இலவசமாகக் கிடைக்கின்றது. முன்பு ஆங்கிலத்தில் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளும் முறை இருந்தது. தற்பொழுது தமிழில் எளிமையாக பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள முடியும். அதற்கு முக்கிய காரணம் தமிழ் எழுத்துகள் யூனிகோடு (UNICODE) குறியீட்டு முறையில் எந்த வித தங்கு தடையின்றி மடல்கள் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள முடிகிறது.

2. இணைய இதழ்கள்

இணைய இதழ்களில் யூனிகோடு(UNICODE) முறையைப் பயன்படுத்தி உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் உருவாக்கப்பட்டு அனைவருக்கும் பயன்படும்படி கிடைக்கின்றன. நாளிதழ், வார இதழ், மாத இதழ் மற்றும் பலவகையான தனி இதழ்கள் இணையத்தில் கிடைக்கின்றன. தமிழ் நாட்டு இதழ்கள் தினமலர், தினமணி, தினகரன், குமுதம், ஆனந்த விகடன் போன்றவை இதில் அடங்கும். யூனிகோடு பயன்படுத்தாத இதழ்கள் உண்டு. அத்தகைய இதழ்களில் இணையத்தில் படிப்பதற்கு எழுத்துருக்கள் உள்ளிறக்கம் (Download) செய்ய வேண்டும்.

3. இணையத்தில் தமிழ் நூல்கள்

தமிழ் நூல்கள் இணையத்தில் மூலம் அதிகஅளவில் கிடைக்கப் பெறுகின்றது. 1999 இல் சென்னையில் நடந்த தமிழ் இணைய மாநாடு பயனாக தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள், தமிழ் பாடங்கள் என்று உலகமெங்கும் உள்ள தமிழர்கள் இலவசமாகப் பெற வழி வகுத்துள்ளது. இதனை யூனிகோடு (UNICODE) முயற்சியில் மாற்றுவதற்கு பல முயற்சிகள் எடுத்துவருகின்றன. ஓலைச் சுவடிகள், கல்வெட்டுகள், பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் என்று மிக அதிகமான அச்சுப் பிரதிகள் போன்ற தமிழ் நூல்கள் அனைத்தும் மின்னூருவாக்கி (DIGITIZE) இணையத்தில் வழியாக பல்வேறு இணையதளங்கள் உருவாகி உள்ளன.

4. வலைப்பூக்கள்

வலைப்பூக்கள் வழியாக இணையத்தில் பல்வேறு தகவல்கள், நூல்கள், ஒலி ஒளி கோப்புகள், ஓவியங்கள், படங்கள் போன்றவற்றை இணையத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட பதிவுகளை பரிமாற்றம் செய்துக்கொள்ளப் பயன்படுகிறது.

5. தமிழில் விக்கிப்பீடியா

விக்கிப்பீடியா (WIKIPEDIA) மிக வேகமாக வளர்ந்துவரும் கலைகளஞ்சியம் ஆகும். இந்த விக்கிப்பீடியா ஆங்கில மொழியில் சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கப்பட்டது. இன்று உலக அளவில் பல்வேறு மொழிகளில் வேகமாக விரிவடைந்து வருகிறது. அதேபோல் தற்பொழுது தமிழ் மொழியில் விக்கிப்பீடியாவால் 20881 கட்டுரைகள் கொண்டு 68 ஆவது இடத்தில் உள்ளது.

கணினியில் தமிழ் கடந்துவந்த பாதை

1983-84 களில் பயன்பாட்டுக்கு வந்த தனியாள் கணினிகளில், தமிழைப் புகுத்தும் முயற்சிகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் பயனாக ஆதமி என்ற ஓர் ஆவணங்கள் எழுதும் மென்பொருள் உருவாக்கப்பட்டது. இதனால் ஓர் ஆவணத்தைத் தமிழில் எழுதி அதனை அச்சுப் பதிவு செய்துகொள்ள முடியும்.

இதன் தொடர்ச்சியாக ஆதமி என்ற மென்பொருளும், பாரதி என்ற மென்பொருளும் பயன்பாட்டுக்கு வந்தன.

1990களில் எழுத்துருக்களை உருவாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுப் பல எழுத்துருக்கள் பயன்பாட்டுக்கு வந்தன.

இணையத்தில் தமிழ்

தமிழை அரிச்சுவடி முதல் மேற்பட்டப்படிப்பு வரை படிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இணையம் வழியாக ஏராளமாகக் காணக் கிடக்கின்றன. தமிழை அடிப்படை நிலையிலிருந்து கற்பதற்கான முயற்சிக்கு உதவும் வகையில் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் இணைய வகுப்பறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இணையத்தில் பல தமிழ் மின்நூலகங்களைத் தளத்தில் காணலாம். இணையத்தில் தமிழர்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களாக உள்ள

பண்பாட்டுக் காட்சியகங்களும் இணையத்தில் உள்ளன. இணையத்தில் சுவடிக் காட்சியகம் தேடிப்பெறும் வசதியும் உள்ளது. ஆங்கிலம் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வசதிகள் இணையத்தில் உள்ளன. மேலும் தமிழ்ச் சொல்லை உருவாக்குதல், தமிழ்ச்சொல் தகவல் தளம், சொற்களஞ்சிய ஆய்வு, பேச்சை எழுத்தாக மாற்றுதல், கையெழுத்தைத் தட்டச்சாக மாற்றும் மென்பொருள், தமிழ்க் கணினிகள் என்று பல மென்பொருள்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையின் வாயிலாக இணையத்தில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி நிலை அறியமுடிகிறது. தமிழ் மொழிக்கு என்று தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் இருப்பது அதன் வளர்ச்சியை மேலும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இணையத்தில் வாயிலாக பல்வேறு வகையான நூல்களை அதில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதன் காரணமாக அனைவரும் பயன்படுத்தும் படியாக செயல்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச் சார்ந்த மொழிச் சாதனங்களும் தேவையான மென்பொருள்களும் உருவாக்கப்பட்டு அனைவரும் பயன்பெறும் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இணையம் சார்ந்த தமிழ் மொழி வளர்ச்சிகள் வரும் காலங்களில் மேன்மேலும் வளர்ச்சி அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

துணைநூற் பட்டியல்

1. கணிப்பொறியில் தமிழ், த.பிரகாஷ், பெரிகாம், 36,அசீஸ்முல்க் இரண்டாம் தெரு, ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை, 2005.
2. இணையமும் தமிழும், துரை. மணிகண்டன், நல்நிலம், சென்னை 2008.
3. கன்னித் தமிழும் கணினித் தமிழும், முனைவர் இரா.பன்னிருகைவடிவேலன், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
4. இது கல்வியுக்கம், டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை, 2002.

References

1. *Kaniporiil Tamil*, T. Prakash, Pericom, 36, Azizmulk Second Street, Ayaar Lampu, Chennai, 2005.
2. *Internet and Tamil*, Durai. Manikandan, Nalnilam, Chennai 2008. *Virgin Tamil and Computer*
3. *Tamil*, Dr. Ira. Pannirukaivadivelan, World Tamil Research Institute. *This is the Age of Education*,
4. *Dr. V. S. Kulanthasamy*, Bharati Publishing House, Chennai, 2002.

Cite this Article in English

Babu. M “**Internet in Tamil language**” *MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES*, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 1, January 2026, pp. 1-5

புல்குத்தப்பட்டான் கல் – கள ஆய்வு முன்வைத்து

2

The Tiger – Stabbed Stone – Based on field Research

மணிமேகலை. ச

தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை, தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
திருப்பத்தூர் – 635 601, திருப்பத்தூர் மாவட்டம்.

Manimegalai. S

Department of Tamil Post Graduate and Studies,
Sacred Heart College (Autonomous), Tirupattur – 635 601, Tirupattur District,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4543-0732>DOI: [10.5281/zenodo.18737767](https://doi.org/10.5281/zenodo.18737767)

Abstract

Since the dawn of humanity, when humans lived in forests, they have worshipped nature and lived in fear of death. They developed the practice of creating funerary monuments for the deceased. One such type of monument is the dolmen. These dolmens are approximately three thousand years old, and they feature drawings and paintings. Subsequently, during the megalithic period, hero stones or memorial stones for the deceased came into existence. Tamil warriors protected their villages from enemies, and when enemies raided cattle, the warrior(s) would fight to recover the cattle and die a heroic death in battle. A warrior would also die a heroic death after protecting the village from invading enemies. A warrior would even sacrifice his life for the well-being of the king. In honor of these warriors who sacrificed their lives, the general public, the king, and their relatives erected hero stones. These warriors protected the people not only from enemies but also from wild animals, particularly tigers, safeguarding cattle and people, and dying a heroic death in the process. Hero stones were erected to commemorate such heroes.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதன் காடுகளில் வாழ்ந்த ஆதி காலம் தொடரே இயற்கையை வணங்கியும், மரணத்தைக் கண்டு பயந்து வாழ்ந்துள்ளான். இறந்தவர்களுக்காக ஈமச்சின்னங்களை ஏற்படுத்த பழகிக்கொண்டான். அவற்றில் ஒன்று கந்திட்டைகள் இந்த கந்திட்டைகள் கிட்டதட்ட மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானதாகும், கந்திட்டைகளில் ஓவியங்கள் வரைதலும், தீட்டுதலும் இருந்துள்ளது. அதன்பிறகு பெருங்கற்கால காலத்தில் இறந்தவர்களுக்கான வீரக்கல் (அ) நினைவுச் சின்னங்கள் தோற்றம் பெற்றன. தமிழ் மறவர்கள் தங்களுடைய ஊரைப் பகைவர்களிடமிருந்து காப்பற்றவும் பகைவர்கள் ஆநிரை கவர்ந்த நிலையில் ஆநிரை கவர்ந்த பகைவர்களிடம் இருந்து மறவன் அல்லது மறவர்கள் ஆநிரைகளை மீட்டுப் போரில் வீர மரணம் அடைந்தனர். படை எடுத்துவரும் பகைவரிடம் இருந்து ஊரைக் காப்பாற்றிய பின்னர் வீர மரணம் எய்துகின்றான். அரசன் நலம் பெற மறவன் ஒருவன் உயிர் தியாகம் செய்கின்றான். இவ்வாறு உயிர் துறந்த வீரர்களுக்கு அவர்களைப் போற்றும் வகையில்

பொது மக்களும் அரசனும் உறவினரும் நடுகல் எடுக்கின்றனர். பகைவர்களிடம் மட்டுமல்லாது விலங்குகளிடமிருந்தும் மக்களைக் காத்துள்ளனர். குறிப்பாக புலிகளிடமிருந்து ஆநிரைகளையும், மக்களையும் பாதுகாத்து வீரமரணம் எய்தியுள்ளனர். அவ்வீரனைப் போற்றும் வகையில் நடுகற்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

Key Words : Tiger-slaying stone, memorial stone, hero stone, Yelagiri Hills, Marimanapalli, புலிக்குத்திப்பட்டான் கல், நடுகல், வீரக்கல், ஏலகிரிமலை, மரிமானப்பள்ளி

முன்னுரை

நடுகல் அனைவராலும் வணங்கப்படுகிறது. காலங்காலமாக வழிபாட்டில் சில நடுகற்கள் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே நடுகல் வழிபாடு தொன்று தொட்டு இந்த மண்ணில் நிலைத்து இருந்து வருகிறது. கணவன் உயிர்நீத்தால் அவனுடைய மனைவி அவனின்றி வாழக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் கணவனுடன் தீயில் பாய்ந்து தானும் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதற்கு உடன்கட்டை ஏறுதல் அல்லது தீய்ப்பாய்தல் என்று பெயர். இந்த இரண்டு வகைக் கற்களும் தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்குக் கிடைக்கின்றன. வீரக்கல் நடுகல் வழக்காக பின்னாளில் மாறியது. பல்லவர், பாண்டர், கங்கர் காலத்தில் ஆநிரை மிட்டலுக்கான நடுகல் வடிவங்கள் பெரும்பாலும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. யானை, நாய், கோழி இவைகளுக்கு நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம் சங்க கால மக்களிடம் காணப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் மலை மக்களிடம் அதிகளவில் காணப்பட்டது புலிக்குத்திப்பட்டான் கல்லாகும். ஏலகிரிமலை, கிருட்டிணகிரி மாவட்ட மரிமானப்பள்ளி மலை அடிவாரத்தில் இத்தகைய புலிக்குத்திப்பட்டான் கல் காணப்படுகின்றது.

ஏலகிரிமலை அடிவாரத்தில் புலிக்குத்திப்பட்டான் கல்

திருப்பத்தூர் மாவட்டம் ஜோலார்பேட்டைக்கு அருகே ஏலகிரிமலை அடிவாரத்தில் இயற்கை அமைப்போடு கூடிய ஏலகிரி கிராமம் உள்ளது. இவ்வூரைச் சுற்றி மதில் போல் ஏலகிரிமலை சூழ்ந்துள்ளது இந்த ஊரில் ஜெயச்சந்திரன் என்பவருக்குச் சொந்தமான விளைநிலத்தில் சோழர்காலத்துப் புலிக்குத்திப்பட்டான் கல் ஒன்று காணப்படுகின்றது.

புலிக்குத்திப்பட்டான் என்பது புலியோடு போரிட்டுத் தம் மக்களையும், கால்நடைகளையும் பாதுகாத்து இறந்து போன வீரனுக்கு எடுக்கப்படும் நடுகல்லாகும். சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஏலகிரிமலையில் ஏராளமான புலிகள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஏலகிரிமலையின் அடிவாரத்தில் ஏலகிரிகிராமம் இருப்பதால், அடிக்கடி புலிகள் ஊருக்குள் புகுந்து மக்களையும், ஆடு, மாடுகளையும் தாக்கியிருக்க வேண்டும்.

அந்த ஆட்கொல்லிப் புலியைப் கொல்ல முயற்சித்து இருப்பான் வீரன். அவ்வீரனுக்கு இந்நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 3.5 அடி உயரமும் 3 அடி அகலமும் கொண்டதாக இந்நடுகல் உள்ளது.

ஏலகிரிமலை அடிவாரத்தில் புலிக்குத்திப்பட்டான் கல்

புலியானது வீரனின் இடது காலை தன்னுடைய முன்னங்கால்களால் பிடித்துள்ளது. மேலும் தன் கொடிய வாயால் வீரனின் தொடையைக் கடிப்பது போல் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரண்டு பின்னங்கால்கள் அழகிய வால் எனப் புலி அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. வீரன் நீண்டக் கொண்டையுடன் இடது கையிலுள்ள குறுவாளால் புலியின் முதுகில் குத்தியும், வலது கையிலுள்ள வாளால் புலியைக் குத்த ஓங்கியவாறும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்போரில் புலியும் வீரனும் இறந்து போயினர் என்பதை இப்புடைப்புச் சிற்பம் எடுத்துரைக்கிறது.

கிருஷ்ணகீர் மாவட்டத்தில் புல்க்குத்திப்பீடான் கல் (மரிமானப்பள்ளி)

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் கிருட்டிணகிரி மாவட்டத்தில் பருகூர் தொகுதியில் உள்ள சிறிய மலைக்கிராமம் / குக்கிராமமாகும். இந்த மரிமானப்பள்ளி ஊராகும். இது மல்லப்பாடி ஊராட்சிக்கு உட்பட்டது. கிருட்டிணகிரியில் இருந்து கிழக்கி நோக்கி 19 கி.மீ தொலைவிலும், பருகூரில் இருந்து 5 கி.மீ தொலைவிலும் உள்ளது.

இப்பகுதியில் சிலையப்பசுவாமி (அ) செல்லப்பசாமி என்ற பெயரில் வணங்கப்பட்டு வருகின்றது பெரும்பாலும் மலைப்பகுதிகளில் புலிகளின் தாக்குதல் அதிகளவில் இருந்திருக்கும் அதனடிப்படையில், மரிமானப்பள்ளியின் மலையடிவாரத்தில் இந்நடுகல் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. 3.5 அடி உயரமும், 5 அடி அகலமும் கொண்ட கல்லில் புடைப்புச் சிற்பமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மர்மாப்பள்ளியில் (கீருபிணகீர் மாவட்டம்) புல்குத்தீய்ப்பான் கல்

வீரனின் வலதுபுறத்தில் புலி ஒன்று தாக்குவதற்கு பாய்ந்துள்ளது. இக்கல்லில் இருக்கும் வீரனானவன் தலையில் கொண்டையிட்டும் இடுப்பில் கச்சை, கழுத்தில் ஆபரணங்களுடனும் காட்சித்தருகிறார், இரண்டு கால்களிலும் வீரக்கழல்கள் அணிந்துள்ளார். கையில் ஈட்டியைக் கொண்டு புலியை வயிற்றுப்பகுதியில் தாக்கியுள்ளார்.

புலியின் உருவமும் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பற்களை வெளியே காட்டியவாறு மிகுந்த கோபத்தோடு வீரணைத் தாக்குவதற்கு புலியானது பாய்ந்துள்ளதை இந்நடுகல் எடுத்துரைக்கிறது.

மலையடிவாரத்தில் இருந்த மக்களுக்கு தொந்தரவு தரும் வகையில் இருந்த புலியை வீரன் கொன்றிருக்கிறார். அவ்வீரனின் வீரத்தைப் பறைச் சாற்றும் வகையில் இந்நடுகல் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் இந்நடுகல்லிற்கு பொங்கலிட்ட, பூசைகள் நடத்துகின்றனர். மேலும் மாடுகளை பலியிட்டும் நேர்த்திக்கடன் செலுத்துகின்றனர்.

மாடு, ஆடு பல்யீடுதல்

நேர்த்திக்கடனாக பலியிட்ட மாடுகளின் தலைப்பகுதி, உடல்பகுதிகளை இந்நடுகல்லிற்கு அருகே உள்ள மரத்தில் கயிற்றால் தொங்கவிட்டுள்ளார்கள். இது அப்பகுதி மக்களின் நம்பிக்கையோடு தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது.

முடிவுரை

இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் கிடைக்கும் நடுகற்கள் இந்திய மக்களின் அதாவது தமிழர்களின் வீரதீரச் செயல்களையும் மகளிர் மாண்பினையும், பாண்பாட்டியையும் அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன. சில நடுகற்கல் கேட்பாரற்றுக் கிடைக்கும் நடுகல் சிற்பர்களைப் பாதுகாத்து வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைப் பேணி, அடுத்த தலைமுறைக்கு தருதல் என்பது நம் அனைவரின் பொறுப்பு மற்றும் கடமையாகும்.

தகவலாளர் குறிப்பு

1. மாணிக்கவேல், வயது. 25, கிருட்டிணகிரி மாவட்டம்.
2. அம்சாவதி, வயது. 36, ஏலகிரிமலை, இராயனேரி கிராமம்.

Informant's details

1. Manikavel, age 25, Krishnagiri District.
2. Amsavathi, age 36, Yelagiri Hills, Rayaneri village.

Cite this Article in English

Manimegalai. S “**The Tiger – Stabbed Stone – Based on field Research**” *MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES*, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 1, January 2026, pp. 6-10

ஐங்குறுநூறு பாடல்களில் சுயமும் படிமமும் – ழாக் லக்கானை முன்வைத்து
Self and imagery in the Ainkurunuru poems – based on Jacques Lacan

மோனிஷா. ஜொ.சீ, தமிழ்த்துறை, ஆர்.வி.எஸ். கலை அறிவியல் கல்லூரி, சூலூர்.

Monisha. J.S, Department of Tamil, RVS College of Arts and Science, Sular.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-8919-4124>

DOI: [10.5281/zenodo.18737785](https://doi.org/10.5281/zenodo.18737785)

Abstract

Sangam literature stands as a treasure trove that reveals the life and culture of the Tamils to the world. These literary works have permeated the hearts of the Tamils through symbols. The Sangam poets have depicted the lives of the hero and heroine through imagery. They have expressed their imaginative abilities by using natural objects as symbols for emotions of love. The fundamental basis for these symbols is language. It is this language that contains the signifiers. This is what Jacques Lacan refers to as encompassing everything. Jacques Lacan is a significant figure in psychology after Freud. His concepts of signifier and signified have had a profound impact on psychology. In this context, this article examines the role of language in the Sangam-era human life, which is structured by signifiers and signifieds, and the expressions of the hero and heroine through signifiers, based on the poems of Ainkurunuru.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள்தமிழர் வாழ்வியலை உலகிற்கு எடுத்துரைக்கும் பெட்டகமாக நிலைத்திருக்கிறது. தமிழர் உள்ளங்களை இந்த இலக்கியங்கள் குறியீடுகளின் வாயிலாக பரவவிட்டிருக்கின்றன. தலைவன், தலைவியின் வாழ்வியலை சங்க காலப் புலவர்கள் படிமங்களின் வாயிலாக எடுத்துரைத்துள்ளனர். காதல் உணர்வுகளுக்கு இயற்கைசார் பொருட்களை குறியீடாகப் பயன்படுத்தி தங்களது கற்பனைத் திறன்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இந்தக் குறியீடுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது மொழிதான். இந்த மொழிதான் குறிப்பான்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இதுதான் அனைத்தையும் ஆழ்வதாக ழாக் லக்கான் குறிப்பிடுகின்றார். ஃப்ராய்டுக்குப் பிறகு உளவியலில் முக்கியமானவராகத் திகழ்பவர் ழாக் லக்கான் ஆவார். அவரது குறிப்பான், குறிப்பீடு என்பது உளவியலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவையாகும். அவ்வகையில் குறிப்பான், குறிப்பீடுகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட சங்க கால மனித வாழ்வியலில் மொழி வகிக்கும் பங்கையும் தலைவி, தலைவனின் குறிப்பான் வெளிப்பாடுகளையும் ஐங்குறுநூறு பாடல்கள் வழி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

Key words : Sangam, லக்கான், சுயம், பிம்பம், தலைவன், தலைவி, ஐங்குறுநூறு

முன்னுரை

சங்க அகப் பாடல்கள் மனித மன உணர்வுகளைக் குறிப்பான்களால் வெளிப்படுத்துகின்றன. இன்பம், சோகம், பிரிவு, காத்திருப்பு, வருத்தம் என்ற காதல் உணர்வு வெளிப்பாடுகளை

இப்பாடல்கள் பிணைத்து வைத்திருக்கின்றன. இந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த புலவர்கள் மொழி விளையாட்டை நிகழ்த்துகின்றனர். பேரின்ப எண்ணப்பாடுகள் கொண்ட மனித சுயத்தை சமூகம், குறிப்பான்களால் கட்டுப்படுத்துகிறது. சங்க காலத் தலைவன், தலைவி சுயமானது சமூகத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. வீட்டுக்காவல், பிரிவு, ஊடல் போன்றவை சுயத்தை மட்டுப்படுத்துகிறது. ஆணுக்குப் போர், அறச்செயல், பொருளாதாரம் போன்றவை சுயத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இவை மற்றமைகளால் உருவாக்கப்பட்டவையாகும். சுயமற்ற மனிதன் என்பது கிடையாது. இந்தச் சுயத்தைக் கட்டமைப்பது மொழிதான். அது குறிப்பான், குறிப்பீடுகளின்வழி மனித மனத்தை ஒடுக்குகிறது. அவ்வகையில் ஐங்குறுநூறு பாடல்களில் மனித சுயம் மொழியால் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் படிமங்கள் குறிப்பானாக வெளிப்படும் சூழலையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

லக்கானின் கண்ணாடி நிலை

ழாக் லக்கான் ஒரு பிரெஞ்சு மனோதத்துவ ஆய்வாளர் மற்றும் தத்துவஞானி ஆவார். அவர் சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டின் கோட்பாடுகளை மறுபரிசீலனை செய்து, மொழியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி, “கண்ணாடி நிலை” மற்றும் “உண்மையான, கற்பனை, குறியீடு” போன்ற முக்கிய கருத்துக்களை உருவாக்கினார். மனித சுயமானது மொழியால் கட்டமைக்கப்படுகிறது என்றும், நனவிலி என்பது மொழியின் ஒரு வடிவமாகும் என்றும் அவர் வாதிட்டார்.

குழந்தை தனது பிம்பத்தைக் கண்ணாடியில் முதல் முறையாகப் பார்க்கும்போது, அது தனது உடல் பற்றிய ஒரு பிம்பத்தைக் கட்டமைக்கிறது. இந்த பிம்பம் ஒரு ஒருங்கிணைந்த சுயத்தின் தொடக்கமாகும். ஆனால் உண்மையில் சுயமானது ஒருபோதும் முழுமையானதாக இருக்காது என்று லக்கான் கூறுகிறார்.

“சுயம் என்பது உண்மையில் நமக்குள் ஏற்கனவே இருக்கும் விஷயம் அல்ல; அது வெயிலிலிருந்து மற்றமை (அதர்) யால் கட்டமைக்கப்படுவது என்பதே கண்ணாடி கட்டம் சொல்லும் செய்தி.” (2007. ப. 17)

என்ற லக்கானின் கோட்பாட்டை எடுத்துரைக்கிறார் எம்.ஜி.சுரேஷ். சுயத்தை விளக்க மேற்கூறிய மூன்று வகையான நிலையை லக்கான் முன்வைக்கிறார்.

1. உண்மையானது (The Real)

வார்த்தைகளால் முழுமையாக விவரிக்க முடியாத அனுபவத்தின் அடிப்படை நிலை.

2. கற்பனை (The Imaginary)

பிம்பங்கள் மற்றும் சுய பிம்பங்களுடன் தொடர்புடையது. (கண்ணாடி நிலை போன்றவை)

3. குறியீடு (The Symbolic)

மொழி, சட்டம் மற்றும் கலாச்சாரம் போன்ற குறியீட்டு அமைப்பு

இந்த மூன்று ஒன்றோடொன்று பிணைந்துள்ளன என்கிறார் லக்கான். ஃப்ராய்ட் முன்வைக்கும் இத், ஈகோ, சூப்பர் ஈகோ என்பதற்கு மாற்றாக இதை முன்வைக்கிறார். லக்கான் குறிப்பிடும் மூன்றில் தான் மனிதன் வாழ்கிறான் என்பது அவரது கருத்து. மனிதர்கள் குறிப்பான்களால் ஆளப்படுகின்றனர். அனைத்தும் மொழியால்தான் இயங்குகின்றன. சுயம் என்பது வெளியில்

இருக்கிறது. மற்றமையால்தான் ஒருவரின் சுயம் கட்டமைக்கப்படுவதாக விளக்குகிறார்.

மற்றமையை சிறிய மற்றமை, பெரிய மற்றமை என்று பிரிக்கிறார். முதலாவது கற்பனை இரண்டாவது மொழி ஆகும். இவை மனிதனின் அகநிலைக்குள் புனைவுகளையும் படிமங்களையும் உற்பத்தி செய்கின்றன.

ஐங்குறுநூறில் லக்கான் முன்வைக்கும் சுயமும் படிமமும்

சங்க கால அகம், புறம் சார்ந்த பாடல்கள் அனைத்தும் குறிப்பான்களால் நிரம்பியிருக்கின்றன. இந்தக் குறிப்பான்கள் மொழியிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைதான் மனித சுயத்தைக் கட்டமைக்கின்றன. இந்தச் சுயங்கள் மற்றமையிலிருந்து உருவாக்கப்படுகின்றன. சமூகத்தினாலும் மொழியினாலும் கட்டமைக்கப்பட்டது தான் 'சுயம்' என்பது லக்கானுடைய கொள்கையாகும். குறிப்பான்கள் பன்முக அர்த்தங்களைக் கொண்டவை.

'நான் எங்கு இல்லையோ அங்கிருந்து சிந்திக்கிறேன், அதனால் சிந்திக்காத இடத்தில் நான் இருக்கிறேன்' (2018, ப. 159) என்று கூறுகிறார் லக்கான். சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் பிரிந்து சென்ற தலைவன் செல்லும் வழிகள் குறித்து தலைவி கூறுவதாகவும் தலைவன் காரகாலம் தொடங்கிய சூழலில் அவன் கண்ட அனைத்தையும் தலைவிக்குக் குறிப்பீடாக எண்ணுவதுமாகவும் அமைந்துள்ளன. இந்த சிந்தனைகளே குறிப்பான்களாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது தலைவியோ, தலைவனோ உடன் இல்லையென்றாலும் அவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்களோ அகநிலையில் அங்கு இருப்பதுபோல சிந்திக்கின்றனர். லக்கான் மொழியில் கூறுவதென்றால்,

“மனிதன் என்பவனை அகநிலையாகவும் சொல்லைக் குறிப்பான் என்றும் அழைக்கிறார்.” (2007, ப. 15) மேலும் அகநிலையைக் குறிப்பான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்று விளக்குகிறார். தலைவியின் சுயம் என்பது தலைவன் எனும் மற்றமையால் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதை ஐங்குறுநூறு பாடல்களில் காணமுடிகிறது. அவ்வகையில் பாலைத்திணைப் பாடல்,

அம்ம வாழி, தோழி! சிறியிலை

நெல்லி நீடிய கல் காய் கடத்திடை,

பேதை நெஞ்சம் பின் செல, சென்றோர்

கல்லினும் வலியர் மற்ற

பல் இதழ் உண்கண் அழப் பிரிந்தோரே.

(ஐங். 334)

இவ்வாறு தலைவன் பிரிந்து சென்ற துயரத்தை தலைவி வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. சிறிய இலைகளுடன் கூடிய நெல்லி மரங்கள் நிறைந்த பாலைநில வழியில் சென்றுள்ளார். பேதை என் நெஞ்சம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்கிறது. பூவிதழ் போன்ற என் கண் அழுகிறது என்று தலைவி தோழிக்குக் கூறுகிறாள். தனது அகநிலையும் சிந்தனையும் தலைவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதாக கூறுமிடத்தில் தலைவி தான் இல்லாத இடத்தில் இருந்து சிந்திப்பதாக நோக்கமுடிகிறது. அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் சென்ற அவர் நெஞ்சம் கல்லைக் காட்டிலும் இறுக்கமானது என்று கூறுமிடத்தில் அவளது தேவை வேட்கையாக மாறிவிடுகிறது. அதேசமயம் தலைவின் சுயம் என்பது சிதைவிற்குள்ளாகிறது. குடும்பம் என்ற அமைப்புதான் தலைவியின் சுயத்தைக் கட்டமைக்கிறது. அதில் குறிப்பாக தலைவனின் குறிப்பான்கள்தான் தலைவியின் சுயமாக உருவெடுக்கிறது. இதில் தலைவன் தன்னுடன் இல்லை என்பதை தலைவியின் மனம் ஏற்க மறுக்கிறது. அதனால் அது நனவிலிக்குள் அழுக்கப்பட்ட ஆசையாக நிலைகொள்கிறது.

இதேபோல் கார்காலம் தொடங்கி விட்டதை அறிந்த தலைவன் தான் காணும் அனைத்தும் தலைவியின் பிம்பத்தை நினைவுபடுத்துவதாக எண்ணிக்கொள்வதை,

நின்னே போலும் மஞ்ஞை ஆல, நின்
நல் நுதல் நாளும் முல்லை மலர,
நின்னே போல மா மருண்டு நோக்க,
நின்னே உள்ளி வந்தனென்
நல் நுதல் அரிவை! காரினும் விரைந்தே.

(ஐங். 492)

என்ற முல்லை நிலப் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. மயில் உன்னைப் போல அடுவதைப் பார்த்தேன். முல்லை உன் நெற்றியைப் போல மணப்பதை உணர்ந்தேன். மான் உன்னைப் போல மருண்டு நோக்குவதைப் பார்த்தேன் என்று தலைவனின் மனம் தலைவியின் பிம்பத்தை மயில், முல்லைப்பூ, மான் போன்றவற்றுடன் பொறுத்திக் காண்கிறது. அதனால், உன் நினைவு வந்தது, கார் மேகத்தைக் காட்டிலும் விரைவாக வந்துவிட்டேன் என்று கூறுகிறான். இது லக்கான் கூறும் பிம்பத்தின் ஆதிக்கம் என்பவற்றுடன் பொருந்துகிறது. அதாவது தலைவியின் மனதிற்குள் சிறைபடுத்தப்பட்ட தலைவனின் காதல் அவனை தலைவியை நோக்கி உந்தித்தள்ளுவதாக அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மயில், முல்லைப்பூ, மான் போன்றவை இங்கு அதன் அர்த்தத்திலிருந்து மாறி தலைவிக்குக் குறிப்பீடாகிறது. இந்தக் குறிப்பான்கள் மென்மைத் தன்மை கொண்டது. பெண்கள் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட மென்மைத் தன்மை படிமங்கள்தான் தலைவனின் எண்ணத்தில் படிந்திருக்கின்றன. அவைதான் அவற்றை கண்டவுடன் தலைவியின் ஞாபகத்தைத் தூண்டியுள்ளது. இதை,

“நாம் படிமங்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்கள். பின்னர் சொற்கள் என்னும் குறியீடுகளால் நிர்வகிக்கப்படுபவர்கள்” (2007. ப. 21) என்ற லக்கானின் கூற்று உறுதிபடுத்துகிறது.

தலைவி, தலைவன் இருவரும் மொழியின் வழியாக உரையாடலை நிகழ்த்துகின்றனர். மொழிதான் அவர்களை வழிநடத்துகிறது. குறிப்பான்கள் அவர்களின் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தக் குறிப்பான்கள் உணர்த்தும் பொருட்களை இன்றைய சூழலில் நேரடியாகப் புரிந்து கொள்வதில் இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. உரையாசிரியர்களின் குறிப்பான்கள் வழிதான் பெரும்பாலும் தலைவன், தலைவியின் குறிப்பான்கள் வழிநடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அதேபோல் சமூக வெளியில் பயன்படுத்தப்படும் குறிப்பான்களில் தணிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. ஆண்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் குறிப்பான்களுக்கு இணையாக பெண்களுக்கு குறிப்பான்கள் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக, வீரன் என்று ஆணைக் குறிக்கும் குறிப்பான்களுக்கு இணையாக பெண்ணைக் குறிக்கும் குறிப்பான் இல்லை.

அதேபோல் பரத்தை என்று பெண்ணைக் குறிக்கும் குறிப்பான்களுக்கு இணையாக ஆணுக்கு இல்லை. ஆணுக்கு உயர்வானது, பெண்ணுக்கு இழிவானது. இவ்வாறு மொழி என்பது ஆணாதிக்கக் குறிப்பான்களால் நிறைந்திருக்கின்றன என்பதை லக்கான் வழி புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அடக்கப்பட்டதன் தீரும்பல்

சங்க காலத்தில் பரத்தையை ஆண் நாடிச் செல்லுதலும் கூடி இருத்தலும் ஒழுக்கமாய் இருந்தது. பரத்தையிடம் சென்று வந்த தலைவனிடம் தலைவி ஊடல் கொள்வதை,

பொய்கைப் பள்ளிப் புலவு நாறு நீர்நாய்

வாளை நாள் இரை பெறுஉம் ஊர்!

எம் நலம் தொலைவது ஆயினும்

துன்னலம் பெரும்! பிறர்த் தோய்ந்த மார்பே.

(ஐங். 63)

இப்பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. பொய்கையில் புலால் நாற்றம் வீசும் நீர்நாயானது வாளைமீன் இரையை எளிதாகப் பெறும் ஊரன் நீ. என் நலமெல்லாம் அழிவதாயினும் சரி. பிற பெண்களைத் தழுவி உன் மார்பை நான் தழுவமாட்டேன் என்று கூறி மனைவி ஊடல் கொள்கிறாள். இதில் தலைவி தலைவனிடம் கோபமாக பேசுவதாக நோக்கினாலும் மற்றொரு கோணத்தில் அவளது ஆற்றாமை குறிப்பான்களாக வெளிப்படுவதை உணரமுடிகிறது. தலைவன் பரத்தைமையை நாடிச் சென்றது தலைவிக்கு அதிர்ச்சியான ஒன்று. அந்த வலி மனதை விட்டு அகலாமல் மொழிவழியாக வெளிப்படும்போது அது அடக்கப்பட்டதின் திருப்புதலாக மாறுகிறது.

முடிவுரை

ஐங்குறுநூறு பாடல்களில் தலைவியின் உள்ளம் சமூகம் கட்டமைத்து வைத்துள்ள கருத்தியல்களுக்கு ஏற்ப செயல்படுவதைக் காணமுடிகிறது. தலைவியின் சுயம் தலைவன் எனும் மற்றமையால் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவளது சுயம் அவனுடனேயே பயணப்படுவதாய் எண்ணிக்கொள்கிறாள் தலைவி. அதாவது தான் இல்லாதவிடத்திலிருந்து சிந்திக்கிறேன் என்பதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவன் தலைவிக்கு சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட குறிப்பான்களையே பயன்படுத்துகிறான். தான் பார்த்த குறிப்பீடுகள் அவனுக்கு படிமங்களாக உருமாறி அது தலைவிக்கு ஒப்பீடாகிறது. அதாவது பெண் என்றால் மென்மை என்பதற்கேற்ப அதற்குரிய படிமங்களை அவளது உள்ளம் நோக்கச் செய்திருக்கிறது என்பதை லக்கான் வழி அறியமுடிகிறது.

பரத்தைமை என்று பெண்ணுக்கு குறிப்பிடப்படும் குறிப்பான் போல ஆண்களுக்கு இல்லை. தலைவியின் ஆற்றாமை தலைவனுடன் ஊடலாக மாறி அதற்குரிய குறிப்பான்களாக வெளிப்படுகின்றன என்பதை அறியமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இரவிச்சந்திரன், தி.கு., 2018. ஃப்ராய்ட் யூங் லக்கான் அறிமுகமும் நெறிமுகமும், முதற்பதிப்பு, புத்தாந்தம். அடையாளம் பதிப்பகம்.
2. சுரேஷ், எம்.ஜி., 2007. லக்கான், முதற்பதிப்பு, புத்தாந்தம். அடையாளம் பதிப்பகம்.
3., 2016. ஐங்குறுநூறு (புலியூர் கேசிகன் உரை), மூன்றாம் பதிப்பு. சென்னை. சாரதா பதிப்பகம்.

Bibliography

1. Ravichandran, T.K., 2018. Freud, Jung, Lacan: An Introduction and Guide, First Edition, Puththanatham. Adaiyalam Publications.
2. Suresh, M.G., 2007. Lacan, First Edition, Puththanatham. Adaiyalam Publications.

3., 2016. *Ainkurunuru (Commentary by Puliur Kesikan), Third Edition*. Chennai. Saradha Publications.

Cite this Article in English

Monisha. J.S “**Self and imagery in the Ainkurunuru poems – based on Jacques Lacan**” *MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES*, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 1, January 2026, pp. 11-16

மானுட விழுமியங்களில் பழந்தமிழர்களின் உணவு முறை

Food system of Palanthamizhar in Human Values

பாண்டிசெல்வி. மு, தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

Pandiselvi.M, Department of Tamil, Sri Ramakrishna college of Arts & Science – 641006

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1993-2222>

DOI: [10.5281/zenodo.18737812](https://doi.org/10.5281/zenodo.18737812)

Abstract

This study examines the food culture of ancient Tamil society as depicted in Sangam literature and explores how these dietary practices reveal important human values such as sharing, ecological harmony, and social responsibility. Ancient Tamils lived in close connection with the natural environment, and their food habits were shaped by the landscapes of Kurinji, Mullai, Marutham, Neithal, and Palai. The paper analyzes literary evidence from works such as Akananuru, Purananuru, Natrinai, and moral texts like Thirukkural to illustrate how food was not merely sustenance but a reflection of ethical living.

The study documents various food sources—wild honey, edible roots, small creatures such as crabs, snails, and tortoises, along with agricultural produce like kollu, ulundu, avarai, varagu, and sesame. These reveal a diet that was seasonal, resource-conscious, and adapted to the environment. The preparation and consumption of traditional beverages such as kal (toddy) also highlight the social and cultural dynamics of the time, showing their role in hospitality, warrior life, and community gatherings.

Additionally, the paper discusses how ancient Tamils shared food within families, villages, and among travelers, embodying values of generosity and compassion. The sustainable agricultural and culinary practices they followed demonstrate an early understanding of ecology and respect for biodiversity. Overall, the study concludes that the ancient Tamil food system was deeply rooted in simplicity, sustainability, and moral principles. Their food practices reveal a civilization that valued nature, community life, and ethical conduct, offering meaningful insights for contemporary discussions on culture, heritage, and sustainable living.

ஆய்வு சுருக்கம்

பழந்தமிழர்களின் உணவுப் பழக்கங்கள், உணவு உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் அவற்றில் பிரதிபலிக்கும் மானுட விழுமியங்களை சங்க இலக்கியச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. தமிழர்கள் இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்வை மேற்கொண்டதால், அவர்களின் உணவும் இயற்கைச் சூழலை மையமாகக் கொண்டதே. உணவைச் சேகரிப்பது, பகிர்ந்து உண்பது போன்ற

செயல்களில் தமிழர் கடைப்பிடித்த ஒழுக்கமும் சீர்மையும் 'விழுமியம்' என்ற கருத்தின் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் தேன், ஈயல், புல்லரிசி, ஆமை, நத்தை, நண்டு போன்ற இயற்கை ஆதார உணவுகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதையும், எயினர், வேடர், கானக்குறவர், பரதவர், உழவர் போன்ற நிலத்தோடு நெருங்கிய உறவுடைய சமூகங்கள் பயன்படுத்திய தனிப்பட்ட உணவுப் பொருட்களையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. அதேபோல், கொள்ளு, உளுந்து, அவரை, எள் போன்ற பயிர்வகைகள் முல்லை மற்றும் பிற நில மக்களின் உணவில் வகித்த இடமும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

மேலும், பழந்தமிழர்கள் தயாரித்த கள் வகைகள், அவை உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு வடிவங்களில் இருந்தமை, மன்னர்களும் வீரர்களும் அதை எவ்வாறு பயன்படுத்தினார்கள் என்பதும் இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் விளக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான விவரிப்புகள் மூலம் பழந்தமிழர் சமூகம் கடைப்பிடித்த ஒழுக்கநெறி, இயற்கைச் சார்ந்த வாழ்க்கைமுறை, பகிர்வு மரபு போன்ற மானுட விழுமியங்கள் தெளிவடைகின்றன.

மொத்தத்தில், சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் உணவுச் சான்றுகள், தமிழர் வாழ்க்கையில் உணவு என்பது வெறும் உடல் உபசாரமாக அல்லாது, சமூக ஒழுக்கம், இயற்கை இணைவு, பண்பாட்டு நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அம்சமாக இருந்ததை இக்கட்டுரை உறுதிப்படுத்துகிறது.

Keywords : Ancient Tamil food culture, Sangam literature, human values, indigenous food systems, traditional diet; millet-based nutrition, pulses and legumes, ethnographic food studies, cultural ecology, natural food habits, communal food practices, pastoral and agrarian society, traditional fermentation, native beverages, literary anthropology, ecological lifestyle, early Tamil agriculture, food symbolism, heritage food studies, Tamil cultural history, பண்டைய தமிழ் உணவு கலாச்சாரம், சங்க இலக்கியம், மனித மதிப்புகள், பூர்வீக உணவு முறைகள், பாரம்பரிய உணவு முறை, தினை சார்ந்த ஊட்டச்சத்து, பருப்பு வகைகள் மற்றும் பருப்பு வகைகள், இனவியல் உணவு ஆய்வுகள், கலாச்சார சூழலியல், இயற்கை உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், கூட்டு உணவு நடைமுறைகள், மேய்ச்சல் மற்றும் விவசாய சமூகம், பாரம்பரிய நொதித்தல், பூர்வீக பானங்கள், இலக்கிய மானுடவியல், சுற்றுச்சூழல் வாழ்க்கை முறை, ஆரம்பகால தமிழ் விவசாயம், உணவுக் குறியீடு, பாரம்பரிய உணவு ஆய்வுகள், தமிழ் கலாச்சார வரலாறு.

முன்னுரை

தமிழும் தமிழர் தம் வாழ்வும் அவர்கள் வாழ்ந்த நிலத்தோடு தொடர்பு கொண்டது. அது மட்டுமல்ல, வாழ்க்கை அங்குள்ள இயற்கை சூழலுடன் ஒன்று கலந்தது. தமிழர் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்பவர்கள் உணவும் அவ்வாறே. இயற்கையோடு இணைந்த உடல் இயக்கத்தைப் பெறும் வகையில் உணவுப் பழக்க வழக்கம் உள்ளவர்கள் தமிழர்கள். இவர்கள் உணவுப் பொருட்களை சேகரிப்பதிலும் அவற்றை பகிர்ந்து உண்பதிலும் சிறந்த விழுமியங்களைக் கொண்டு விளங்கினார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தும் விதமாக இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

விழுமியம்

விழுமியம் எனும் சொல் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறவில்லை. (சங்க இலக்கிய அகராதி, பாட்டும் தொகையும்) அதேவேளை, "விழுமிய" என்னும் சொல் சங்க இலக்கியங்களில்

காணப்படுகிறது. இச்சொல்லுக்கு, சிறந்த (சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் பேரகராதி, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, தமிழ்-தமிழ் அகரமுதலி) செழித்த, வளமான உயர்ந்த என அகராதிகள் பொருள் தருகின்றன. பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் "விழுமிய" என்னும் சொல்லுக்கு நச்சினார்க்கினியர் "சீரிய" எனப் பொருள் கொள்கின்றார். இப்பொருளை உட்செறித்தே அகராதிகள் "சிறந்த" எனும் பொருளை முன்வைக்கின்றன எனலாம். வள்ளுவர் குறிப்பிடும் "விழுப்பம்" (ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான்131) என்னும் சொல்லும் "சீர்மை" எனும் பொருள் உடையது.

சுருங்கச் சொல்லிவிளங்க வைத்தல்

"விழுமியது பயத்தல் விளங்கு உதாரணத்த

தாகுதல் நூலிற்கு அழகெனும் பத்தே"

(எழுத்து.,13)

என நூலின் அழகு பற்றி பேசும் நன்னூல் குறிப்பிடும் "விழுமியது பயத்தலும்" சிறந்த எனும் பொருளைமையமிட்டதே. எனவே, மனித வாழ்வில் பின்பற்றத்தக்க நெறிகளுள் சீர்மையுடையனவற்றைத் தனித்து அடையாளப்படுத்த "விழுமியம்" எனும் சொல்லை பயன்படுத்தலாம்.

தேன் எடுத்தல்

இனிய தேன் கசிந்து கற்குழியில் வடிந்தது. அதைக் குறுச்சிறுவர்கள் எடுத்து உண்டனர். அவ்வாறு உண்ணும்போது சிந்திய தேனைப் புல்லிய தலையையுடைய குரங்குக் குட்டிகள் நக்கின என்பதை,

"புள்ளற்றுக் கசிந்த தீம்தேன் கல்லளைக்

குறக்குக்குறுமாக்கள் உண்ட மிச்சிலைப்

புன்தலை மந்தி வன்பறழ்நக்கும்"

(நற்.,168:35)

எனும் "நற்றிணைப்" பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

ஈயல்

ஈசல் எனப்படுவது ஈயல் ஆகும். இந்த ஈயலைச் சிலர் உணவாகக் கொள்வதும் உண்டு. சங்ககாலத்தில் மோரோடு இதனைச் சேர்த்து புளிக்கறியுடன் உண்டனர் என்பதை,

"செம்புற்றீயலி னின்னளைப் புளித்து"

(புற., 119:3)

என்னும் புறநானூற்று பாடலடி இயம்புகிறது. புளிஞ்சோற்றிலும் இதனை கலந்து சமைத்து உண்டார்கள் செம்மறியாட்டின் பழுப்பு நிறமுள்ள தயிரில் வரகு அரிசியோடு ஈயலையும் பெய்து சமைத்த இனிய புளிச்சோறு பற்றி நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார் என்ற புலவர் கூறியுள்ளார். (அக., 394 :4-5)

மேற்கூறியவற்றில் இருந்து தமிழ் மக்கள் ஈயலை உணவுடன் கலந்து உண்டார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

புல்லரிச்

புல்லிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய அரிசியைப் புல்லுணவாகச் சங்ககால மக்கள் பயன்படுத்தினார்கள். வறண்ட கோடைக்காலத்தில் எயிற்றியர்கள் எறும்புப் புற்றிலிருந்து புல்லரிசியைத் தோண்டி எடுத்து உரலில் இட்டு குத்தி, தண்ணீர் கிடைத்தற்கரிய இடத்தில் ஊற்று தோண்டி நீர் எடுத்து அடுப்பிலேற்றி

சமைத்து உண்டார்கள் என்பதை,

"கோடை நீடலின், வாடு புலத்து உக்க
சிறுபுல் உணவு நெறிபட மறுகி,
நுண்பல் எறும்பி கொண்டு அளைச் செறிந்த
வித்தா வல்சி தீங்கு சிலை மறவர்
பல் ஊழ்புக்குப் பயன் நிரை கவர்
கொழுங்குடி போகிய பெரும்பாழ் மன்றத்து"

(அகம்., 377:1-6)

எனும் அகநானூற்றுப் பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

ஆமை, நத்தை, நண்டு

ஊர்வனவற்றில் மெதுவாக இயங்குவன ஆமை. இது நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் இயல்பு கொண்டவை. சங்ககால மக்கள் வயல்களில் உள்ள ஆமையைப் பிடித்து வேகவைத்து உணவாக பயன்படுத்திய செய்தியைப் பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.

"வயலாமைப் பழுக்குண்டும்"

(பட்டினப்பாலை, 64)

உழவர்கள் வயலில் உழும் பொழுது தம் உழுபடையால் சேற்றிலிருந்து கிளப்பப் பெற்ற ஆமையின் தசையை மலை நிலத்தில் இருந்தும், காட்டு நிலத்தில் இருந்தும் தம் வீட்டிற்கு வந்துள்ள உறவினருக்கு விருந்து உணவாக சமைத்து படைப்பதுண்டாம். இதனை (புறநானூற்றுப் பாடல் 42:13-17) என்று இடைக்காடனார் புறநானூற்றில் இயம்புகிறார்.

விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் மலையவர் மகளிர் பன்றி உழுத கரிய சேற்றை கிளரிப் புலால் நாற்றம் நாறும் ஆமையினது முட்டையைத் தேன்மணம் வீசும் ஆம்பற் கிழங்குடனே எடுப்பர் என்பதை [புறப்பாடல் 176:1-4] என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் அடிகளால் அறியலாம். மேலும், வயலை காவல் செய்யும் காவலர்கள் பசிய இலையை ஒத்த ஆமையின் முதுகுப்புறத்தில் வளைந்த நத்தையை உடைத்துத் தின்றார்கள் இதனைப் பின்வரும் நற்றிணைப் பாடலால் தெளியலாம்

" பழன யாமைப் பாசடைப் புறத்து

கழனி காவலர் சுரி சுரி நந்து உடைக்கும்"

[நற்றிணை 280;6-7]

நண்டு நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் ஓர் உயிரினம். நண்டுகள் மருத நிலத்திலும் நெய்தல் நிலத்திலும் மிகுதியாக காணப்படும் மருத நில வளம் நிறைந்த இடம் ஆமூர் அங்கு சென்ற சிறுவர்களுக்கு உள்ளவர்கள் வென் சோற்றுடன் நண்டின் கலவையையும் கொடுத்தனர் என்ற செய்தியை

"அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண்சோறு

கதைத்தாள் அலவன் கலவையோடு பெறுகுவீர்"

[சிறுபாணாற்றுப்படை., 194-195]

என்னும் அடிகளால் அறியலாம்.

இதுவரை தந்துள்ள சான்றுகளின் வழியாக வேடர், எயினர், கானக்குறவர், பரதவர், உழவர் ஆகிய நிலம் சார் குடிமக்கள் தங்களுக்கான பல்வேறு உணவு வகைகளை எவ்வாறு என்பது விளக்கப்பட்டது. இனி அடுத்த கட்டமாக உணவை எவ்வாறு உற்பத்தி செய்தார்கள் என்பதை காணலாம்.

கொள்ளு

முல்லை நில மக்களுக்கு உரிய முக்கிய உணவுப் பொருட்களில் ஒன்றாக “கொள்” விளங்குகிறது. கொள்ளை அரைத்து துவையலாக பயன்படுத்துகின்றனர் முல்லை நில மக்கள் கொள்ளை பாலுடன் கலந்து கஞ்சி ஆக்கினர்.

“கொள்ளு பயறு பால் விரைஇ வெள்ளிக்

கோல் வரைந்தனர் வளவில் மிதவை”

[அகநானூறு 37:12-13]

மிகுதியாக விளைந்த நேரத்தில் மலிவு கருதி குதிரை உணவாகவும் கொள்ளைப் பழந்தமிழர் பயன்படுத்தினார் என்பதை அறிய முடிகிறது

உளுந்து

உளுந்தும் பயிறு வகைகளில் ஒன்றாகும். இதனுடைய நிறம் கருப்பாகும். பயறு வகைகளில் மனிதனுக்கு பயன்படும் முக்கியமான உணவுப் பொருட்களில் ஒன்றாக இது உள்ளது. அரிசி மாவோடு சேர்த்து தோசை தயாரிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது நெய்யோடு கலந்து உளுந்து சேர்த்து சுத்த உணவு பொருள் பற்றி,

“நெய்யொடு மயக்கிய உளுந்து நூற்றன்ன”

[ஐங்குறுநூறு 211:1]

என்னும் ஐங்குறுநூறு பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது. உளுந்தை கலந்து பொங்கல் செய்யப்பட்ட செய்தியை

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்கனி மிதவை

பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப”

[அக., 86:1-2]

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

அவரை

பசுமையான அரும்புகளையும், பவளம் போன்ற செந்நிற பூக்களையும் உடைய அவரை முல்லை நிலத்திற்கு உரியதாகும். இந்த நில மக்கள் வரகின் சோற்றில் அவரை விதைப் பருப்பை கலந்து உண்பது வழக்கம் எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது.

"அவரை வான் புழுக்கு அட்டி பயில் வுற்று,

இன்சுவை மூரல் பெறுகுவீர்”

[பெரும்பாணாற்றுப்படை 195]

மேலும் நெல் அரிசியோடு செந்நிறம் உடைய அவரையை புளிங்கூழாக்கி முல்லை நிலத்தார் உண்டனர் என்பதை,

“செவ்வி வேங்கை பூவின் அன்ன,

வேய்கொள் அரிசி, மிததை சொரிந்த,

சுவல் விளை நெல்லின், அவரை அம் புளிங்கூழ்”

[மலைபடுகடாம் 434-436]

என்ற மலைபடுகடாம் பாடலடிகள் இதனை விளக்குகின்றன.

எள்

தானிய வகைகளில் மிகச்சிறிய உருவத்தைக் கொண்ட கொள்ளு எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. சங்ககால மக்கள் எள்ளின் இளங்காயை “கவ்வை” என்ற பெயரால் குறித்தனர். இதனை,

“கவ்வை கறுப்ப.....”

(புற., 120:10)

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

கணவனை இழந்த பெண்டிர் சோற்றுத்திரளோடு, வெள்ளை எள்ளைத் துவையலாக அரைத்து பயன்படுத்தினர் என்பதை,

“.....நறு நெய் தீண்டாது

அடை இடைக் கிடந்த கை பிழி பிண்டம்

வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிபெய்தட்ட”

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் அடிகளால் அறியலாம். இதன் மூலம் முல்லை நில மக்கள் வரகு, தினை, கொள்ளு, உளுந்து அவரையில் போன்ற பயிர் வகைகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டு வாழ்ந்தார்கள் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

கள்

சங்க கால மக்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த நிலங்களில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு தோப்பி, தேறல், பிழிவு, மகிழ், தேன் சங்க கால மக்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த நிலங்களில் கிடைக்கும் நறவு, மட்டு, தெளிவு எனப் பல வகையான கள்ளினைச் தயாரித்தார்கள். ஊர்களின் வளத்தினைப் பேசும்போது கள்ளின வளத்தையும் மிகுதியாக இணைத்துப் பேசியுள்ளனர். இதனை,

“இன்கடுங் கள்ளின் ஆமூர்”

(புற., 80:1)

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலடிகளும், (நற்.10:5-6) என்னும் நற்றிணைப் பாடலடிகளும் விளக்குகின்றன.

தென்னை, பனை மரங்களிலிருந்து இறக்கிய கள்ளைத் தவிர வீட்டிலேயே தயாரிக்கப்படும் ஒருவகைக் கள்ளும் காணப்பட்டது. அக்கள்ளினைத் “தோப்பி” என்னும் பெயரால் அழைத்தார்கள். இது பாம்பின் கடுப்பைப் போல் கடுமை உடையதாக இருந்தது என்பதை,

“பாம்புக் கடுப்பு அன்ன தோப்பி”

(அக., 348:7)

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடலடி உணர்த்துகின்றது.

சங்க கால மக்கள் உள்நாட்டுக் கள்ளைத் தவிர வெளிநாட்டிலிருந்து வருவித்த மது வகைகளையும் உண்டனர். பெரும்பாலும் மன்னர்களும் செல்வர்களும் இதனையுண்டனர் என்பதை நக்கீரர். பாண்டிய மன்னனொருவனை வாழ்த்தும் போது, (புற., 56:18:21) குறிப்பிடுகிறார். இங்ஙனம் புலவர்கள் வாழ்த்துவதன் மூலம், கள்ளுண்டால் பாவச் செயலென்ற கோட்பாடு அன்றில்லை எனத் தெரிகின்றது.

சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் புலவர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும் மழை பொழிவது போல் கள்ளை வழங்கினான். அழகைச் சுவைக்குரிய பண்களையெல்லாம் இசையறிஞன் மாற்றி

மாற்றி இசைத்தாற் போலப் பல்வேறு மது வகைகளைக் கொடுத்தான் என்பதை, (பதிற்றுப்பத்து, 65:14-17) என்னும் பதிற்றுப்பத்துப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். வீரர்களின் களைப்பைப் போக்குவதற்கு நறவைப் பிழிந்து எடுங்கள் என்று கூறும் செய்தியை,

"நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்"

(புற., 262:1)

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலடி மூலம் அறியலாம். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த வீரர்கள் கூட கள்ளை வாழ்த்தி, அதைப் பருகினர் என்பதை, (புறம், 316:1-2) என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

முடிவுரை

பழந்தமிழர் உணவுக் கலாச்சாரம், அவர்களின் இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியலையும் மானுட விழுமியங்களையும் பிரதிபலிக்கும் ஒரு முக்கிய சான்றாகும். சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பல்வேறு உணவுப் பதிவுகள், தமிழர்கள் வாழ்ந்த ஐந்திணை நிலங்களின் தன்மை, அதனுடன் தொடர்புடைய வாழ்வாதாரம், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. தேன், ஈயல், புல்லரிசி, ஆமை, நத்தை, நண்டு போன்ற இயற்கை ஆதார உணவுகளிலிருந்து கொள்ளு, உளுந்து, அவரை, எள் போன்ற பயிர் வகைகள் வரை, ஒவ்வொரு உணவுப் பொருளும் சுற்றுச்சூழலைப் பேணும் வாழ்க்கை முறையையும், பரம்பரை ஞானத்தையும் வெளிக்கொணர்கிறது.

உணவை பகிர்ந்து உண்ணும் மரபு, வழிப்போக்கருக்கும் விருந்தினருக்கும் கற்பாறைப் போல அன்பு செலுத்தும் பண்பு, உணவைச் சேகரிக்கும் போது அனுசரித்த ஒழுக்கநெறி—all demonstrate a society built on generosity, பொறுப்பு உணர்வு, மற்றும் மனிதநேயம். அதேபோல, கள் போன்ற பானங்கள் கூட சமூக உறவுகள், வீர வாழ்க்கை, விருந்தேற்பு ஆகியவற்றின் அடையாளமாக இருந்துள்ளன. மொத்தத்தில், பழந்தமிழர் உணவியல் என்பது வெறும் ஊட்டச்சத்து பற்றிய பதிவு மட்டுமல்ல; அது சமூகம், பண்பு, ஒழுக்கம், சுற்றுச்சூழல் புரிதல் ஆகிய அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்த ஒரு முழுமையான வாழ்க்கை தத்துவமாகும். இவ்வழக்கவழிப்புகள் இன்றைய உலகிற்கும் நிலைத்த வாழ்வியல், இயற்கை இணைவு, உணவுக் கட்டுப்பாடு, மற்றும் சமூகப் பகிர்வு போன்ற பல துறைகளில் முக்கியத் தூண்டுதலாக அமைகின்றன. அதனால், பழந்தமிழர் உணவு முறை என்பது நம் பண்பாட்டு மரபின் அகமகிழ் செல்வமாகவும், நவீன வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. ராமலிங்கம், ப., பழந்தமிழர் சமூக வாழ்வு, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
2. இரா. நடட்டதிரை, சங்க கால சமூக அமைப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. கா. சுப்பிரமணியன், தமிழரின் பண்பாட்டியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
4. இரா. கருநாநிதி, சங்க கால உணவியல் (ஆய்வு நூல்), தமிழ்ச் சிந்தனை வெளியீடு.
5. ஜி. சந்திரசேகரன், பழந்தமிழர் வாழ்க்கை முறைகள், பவானி பதிப்பகம், மதுரை.
6. நெறி / ஒழுக்க நூல்கள், திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை, நற்றிணைக் கிழார் பதிப்பகம்.
7. நன்னூல் - பாவாணந்தி முனிவர் உரை, சைவ சித்தாந்தப் பதிப்பகம்.

8. ஜெயராமன், எஸ்., “சங்க இலக்கியத்தில் உணவியல் ஆய்வு”, தமிழியல் ஆண்டு, 2018.
9. மீனாட்சி, எஸ்., “பழந்தமிழர் உணவு மற்றும் சுற்றுச்சூழல்”, நாகரிக ஆய்விதழ், 2020.
10. டி. அபிராமி, “முல்லை நில மக்களின் உணவு முறைகள்”, தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சி இதழ், 2021.

References

1. Ramalingam, P., *Ancient Tamil Social Life*, New Century Book House, Chennai.
2. R. Natthathirai, *Sangam Kala Social Structure*, Tamil University, Thanjavur.
3. K. Subramanian, *Tamil Culture*, Manivasagar Publishing House, Chennai.
4. R. Karunanidhi, *Sangam Kala Cuisine (Research Book)*, Tamil Chintha Publication.
5. G. Chandrasekaran, *Ancient Tamil Lifestyles*, Bhavani Publishing House, Madurai.
6. *Thirukkural – Parimelazhagar Text*, Natrinaik Kizhar Publishing House.
7. *Nannool – Bhavanandhi Munivar Text*, Saiva Siddhant Publishing House.
8. Jeyaraman, S., “A Study of Dietetics in Sangha Literature”, *Tamil Studies Year*, 2018.
9. Meenakshi, S., “Food and Environment of Ancient Tamils”, *Journal of Civilization*, 2020.
10. T. Abirami, “Dietary Methods of the People of Mullai Nila”, *Journal of Tamil Language Research*, 2021.

Cite this Article in English

Pandiselvi.M “Food system of Palanthamizhar in Human Values” MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 1, January 2026, pp. 17-24

நீலகிரி வாழ் பணியரின மக்களின் வீடுசார் புழங்கு பொருட்கள்

5

Nilgiris household staples of the Paniyar people's

பீர்ஷிலா.சு., தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -641006

Prashila.S, Department of Tamil, Sri Ramakrishna college of Arts & Science – 641006

ORCID ID:<https://orcid.org/0009-0008-1238-8619>DOI: [10.5281/zenodo.18737845](https://doi.org/10.5281/zenodo.18737845)**Abstract**

Humans have been using plant materials to meet their needs in some environment. Nutrients are essential to human life. From birth to death we live dependent on some object. Today, due to the change in civilization, the vegetable products that are intertwined with people's life and development are in a questionable state. Culture marks the inner state of human life, despite the fact that man fully realizes the great potential of natural resources, but its use is sidelined. External food, clothing and location describe objectivity. Civilization is shaking the world today. Even in this situation, the working people continue to use bamboo products without changing the culture.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதர்கள் ஏதோ ஒரு சூழலில் தமது தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக புழங்கு பொருட்களை பயன்படுத்தி வருகின்றனர். மனித வாழ்க்கையோடு புழங்கு பொருட்கள் இன்றியமையாததாக அமைகிறது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நாம் ஏதேனும் ஒரு பொருளை சார்ந்து தான் வாழ்கிறோம். இப்படி மக்களின் வாழ்வோடும், வளர்ச்சியோடும் பின்னிப்பிணைந்த புழங்கு பொருட்கள் நாகரீக மாற்றத்தால் இன்று கேள்விக்குறியான நிலையில் உள்ளது. இயற்கை பொருட்களினால் மனிதன் பெரும் ஆற்றலை முழுமையாக உணர்ந்த போதிலும் அதனுடைய பயன்பாடு ஓரங்கட்டி வைக்கப்பட்ட அவல நிலை காண முடிகிறது மனித வாழ்வின் அக நிலையை குறிப்பது பண்பாடாகும். அகத்திற்கு புறமான உணவு, உடைமற்றும் இருப்பிடம் புறநிலையை விளக்குகிறது. நாகரிகம் என்பது இன்று உலகத்தையே உலுக்கி கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையிலும் கூட பண்பாடு மாறாமல் புழங்கு பொருட்களை பணியரின மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

Keywords: Paniyar, Nilgiris, Folklore, household staples, Tamil.**முன்னுரை**

புழங்கு பொருட்கள் என்பது மனித வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. நாம் வாழும் வாழ்க்கையில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள வெளி உலகம் முழுவதும் ஒரு பொருளை சார்ந்து தான் வாழ்கிறோம். நம்மோடு தொடர்புடைய பொருட்களுள் புழங்கு பொருளும் முக்கிய பங்கு வகுக்கின்றன. உலகத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் மனித இனம் தோன்றிய போது கல், மண், மரம் போன்ற பொருட்களைக் கொண்ட புலங்கு பொருட்களை பயன்படுத்தினர் அத்தகைய புழங்கு பொருட்கள் அவர்களின் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்தது.காலத்திற்கு ஏற்றவாறு புழங்கு பொருளை பயன்படுத்தி

வருகிறோம். புழங்கு பொருட்களும் பண்பாடும் பிரிக்க முடியாத ஒன்று. நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றதாகும். புழங்குதல் என்பதற்கு அகராதிகளும் விளக்கம் தருகின்றன. கையாளுதல், வழங்குதல் என்ற பொருளை தருகின்றன. அன்றாடம் தங்கள் தேவைக்காக பயன்படுத்தி வந்த வருகின்ற பொருட்களை குறிப்பதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். தமிழர் பண்பாட்டில் புழங்கு பொருள் காணப்படுவது போல பழங்குடி மக்களும் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் புழங்கு பொருட்களை பயன்படுத்துகின்றனர். இப்பழங்குடி மக்களுள் பணியரின மக்களின் வீடு சார்ந்த புழங்கு பொருட்கள் என்பது வீட்டோடு தொடர்புடையதாக அமைகிறது. பண்டைய காலத்தில் பயன்படுத்தி வந்த வீடு சார்ந்த உணவுப் பொருட்களை பற்றி கட்டுரையில் காண்போம்.

பாய்

கோரைப்புல்லினை காயவைத்து, வரிவரியாக அடுக்கி அது நூலால் கட்டப்பட்டு, எவ்வளவு தூரம் வேண்டும் என்ற அளவை சரிபார்த்து செய்யப்படுகிறது. தகுந்த காலத்திற்கு ஏற்ப பயன்படுகிறது. 4 அடி நீளம் உள்ளதாகவும், 2 அடி அகலம் உள்ளதாகவும் இருக்கும். உறங்குவதற்கு பயன்படுத்தும் விதமாக உள்ளது. தன் வீட்டில் உறவினர்கள் வரும்பொழுது அவர்களை அமர வைப்பதற்கு பாயானது பயன்படுகிறது.

துடைப்பம் (மாணீர் பணியர் மொழியில்)

துடைப்பமானது சுற்றியுள்ள விட்டினைச் சுத்தம் செய்வதற்காகவும். அதனைச் பயன்படுகிறது. பகுதியினைச் சுத்தம் செய்தவற்காகவும் அத்துடைப்பத்தினை செய்வதற்காக குருந்தோட்டி இலையினை பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த குருந்தோட்டி இலையில் இரண்டு வகை உள்ளது. ஒன்று மருத்துவத்திற்கு பயன்படுகிறது. மற்றொரு இலை துடைப்பம் செய்வதற்கு பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒரு அங்குலம் அளவு அடக்கத்தில் இத்துடைப்பம் செய்யப்படுகிறது. இத்துடைப்பம் சடங்குகளில் கூட பயன்படுகிறது. பூப்படைந்த பெண்களுக்கு எந்தவொரு பாதிப்பும் நெருங்காமல் இருப்பதற்காக அவர்கள் இருக்கும் அறையின் முன் போடுவார்கள். பிறந்த குழந்தைக்கு எந்த பாதிப்பும் ஏற்படாமல் இருக்க தொட்டிலின் கீழ் துடைப்பமானது போடப்படும்.

விசிறி மட்டை

விசிறி மட்டையானது பனை ஓலை, மூங்கில் குச்சிகளால் செய்யப்படுகிறது. இதன் அமைப்பானது மூங்கில் குச்சியால் ஆன கைப்பிடி பின்பு ஓலையினால் விசிறுவதற்கு செய்யப்பட்ட பகுதி மேலே காணப்படும். இதனுடைய மேல்பகுதி அரைவட்ட வடிவத்தில் காணப்படுவதாக அமைந்துள்ளது. இதன் பயன் என்னவென்றால் வெப்பம் மிகுந்த காலத்திலும், இரவில் உறங்கும்போதும் வெப்பம் அதிகமாக இருக்கும் தருணத்தில் பயன்படுகிறது.

அரிக்கன் விளக்கு

இரவு நேரங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதாக இருந்தது. மண்ணெண்ணெய் ஊற்றினால் எரியும்விதமாக இவ்விளக்கு அமைந்துள்ளது. வண்ண நிறங்களில் இவ்விளக்கு அமைந்துள்ளது. இவ்விளக்கின் கீழ்ப்பகுதியில் விளக்கின் ஒளி அதிகரிக்கும் பொருட்டு பெரும்பாலானோர் வீடுகளில் இவ்விளக்கு பயன்பாட்டில் இருந்தது. இவ்விளக்கிற்கு மண்ணெண்ணெய் ஊற்றும் பாகம் கீழே அமைந்துள்ளது. கண்ணாடி போன்ற அமைப்பு இவ்விளக்கினைச் சுற்றி அமைந்து காணப்படும். விளக்கின் அமைப்பு குருவைப்போல் அமைந்து காணப்படும்.

மண்ணெண்ணெய் விளக்கு

இரவு நேரங்களில் வெளிச்சத்திற்கு பயன்படும் வகையில் அமைந்த விளக்கு. இவ்விளக்கின் அமைப்பானது அடிப்பகுதியில் சிறிது உருளையாகவும், நுனியில் குச்சி போன்ற அமைப்புடன் காணப்படும். மேல் பகுதியில் உள்ள பாகத்தைக் கழற்றி தேவைக்கு ஏற்ப எண்ணெய் ஊற்றி திரியும் அதன் வழியாக உள்நுழைத்து இவ்விளக்கினை எரியச் செய்யலாம். திரியானது துணியைக்கொண்டு செய்யப்படுகிறது. அத்துணியின் தன்மையைப் பொறுத்து விளக்கானது எரிகிறது. மேலும் கண்ணாடி பாட்டில்களிலும் கூட இவ்விளக்கினைத் தயார் செய்யலாம்.

ஏணி

ஏணியானது 20 அடி நீளம் கொண்டதாகவும், 2 அடிக்கு இருபுற பக்கத்திலும் கால் வைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் மூங்கில் குச்சிகள் இருக்கும். ஏறும்பொழுது உடையாத வகையில் கடினமானதாக இருக்கும். இவ்வகை ஏணி மரம் ஏறுவதற்கும், வெட்டுவதற்கும் அதாவது கிளைகளை வெட்டவும், பழங்கள் பறிப்பதற்கும் பயன்படுகிறது. இதனைத் தவிர்த்து மற்றொரு வகை ஏணியும் உள்ளது. இருபக்கம் குச்சிகள் நடுவில் ஏறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் படி படியாக குச்சிகள் வைத்தும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த ஏணியானது பரண்மேல் ஏதாவது பொருட்கள் நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பொருள்களை வைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அமைந்திருக்கும்.

மர்ப்பெட்டி

தேவைகளுக்கு ஏற்றவகையில் பெட்டியானது பெரும்பாலும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆடைகள், அணிகலன்கள் வைப்பதற்கும், வீட்டிற்கு தேவையான பொருட்கள் வைப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். இப்பெட்டி ஈட்டி மரத்தால் செய்யப்பட்டது. 3 ½ அடி நீளம், அகலம் 2 அடி கொண்டதாகவும் காணப்படும். அவர்கள் பயன்படுத்தி வந்த புழங்குபொருட்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

அம்மக்கல்

அரைப்பதற்குப் பயன்படும் ஒரு புழங்குபொருள். இதன் அமைப்பு கல்லினால் ஆன வடிவம் கொண்டதாக இருக்கும். அரைக்கும் இடம் குட்டையான வடிவம் கொண்டதாக இருக்கும். அக்கல்லில் அரைக்க வேண்டிய பொருளினை வைத்து குழவிக்கல் இதுமீது வைத்து அரைக்கப்படும். மிளகாய், மல்லி போன்ற குழம்பு வைப்பதற்கு தேவைப்படும் அனைத்து பொருள்களையும் அரைப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. துவையல் அரைப்பதற்கும் பயன்படுத்தலாம்.

குழவிக்கல்

அரைப்பதற்குப் பயன்படும் கருவியில் இதனுடைய பங்கும் பாதி ஆகும். குழவிக்கல்லினை வைத்துதான் தேவைப்படும் பொருள்கள் அனைத்தும் அரைக்கப் பயன்படுகிறது. இந்த குழவிக்கல் உருளை வடிவம் கொண்டதாக காணப்படுகிறது. நம் கையில் பிடித்து அரைப்பதற்கு வாட்டம் மிகுந்த வகையில் அமைந்துள்ளது. அரைத்தலுக்குரிய பொருள்களுள் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும்.

ஆட்டுக்கல்

மாவு ஆட்டுவதற்கும், குழம்பிற்குத் தேவையான மசாலாப் பொருள்களை அரைப்பதற்கும். தேங்காய் போன்ற பொருள்களை ஆட்டுவதற்கும் ஆட்டுக்கல் பயன்படுகிறது. இந்த ஆட்டுக்கல் நடுவில் குழி போன்ற அமைப்புடன் காணப்படும். எந்தப் பொருள் அரைக்க வேண்டுமோ அந்தப்

பொருளினை அக்குழிக்குள் போட்டு கல்லினை வைத்து அதனுள் ஆட்டுவர். நம் தேவைக்கு ஏற்றவாறு ஆட்டிக்கொள்ளலாம். ஆட்டுக்கல்லானது உருளைவடிவம் கொண்டதாகவும், மிகவும் கடினமாகவும் இருக்கும். நகர்த்துவதற்கு கடினமாக இருக்கும்.

உரல் (உரலு)

தூசுகளை நீக்குவதற்கும். அரிசி, சோளம் போன்றவற்றை இடித்து மாவு ஆக்குவதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். அரிசியில் இருந்து உமியை தனியே எடுத்து நீக்கி சுத்தம் செய்வதற்கு உரல் பயன்படுகிறது. 1 ½ அடி உயரம் கொண்டதாக இருக்கும். மரத்தினால் செய்யப்பட்டு இருக்கும் அந்த உரலானது உள்ளே உருளை வடிவம் கொண்டதாக இருக்கும். இடித்து தூள் செய்ய வேண்டிய பொருள்களை அந்த உரலினில் போட்டு உலக்கையால் இடித்து சுத்தம் செய்வர்.

உலக்கை

உரலில் தூள் செய்து மாவாக எடுக்கப் பயன்படும் பொருள் உலக்கை ஆகும். இந்த உலக்கையானது மரத்தினால் செய்யப்பட்டு இருக்கும். 4 ½ அடி நீளம் கொண்டதாக இருக்கும். இரு கைகள் சுற்றிப்பிடிக்கும் அளவிற்கு உலக்கை இருக்கும். இரு பக்கத்திலும் இரும்பினால் ஆன வளையம்போன்ற கம்பி உரலில் இடிக்கவேண்டிய பொருளைப் போட்டு பொருத்தப்பட்டிருக்கும். உலக்கையைத் தூக்கி இடிப்பர். எவ்வளவு பொடியாக வேண்டும் என்ற அளவின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இடிக்கலாம். ஓரளவு கடினமானதாக இருக்கும்.

திருகைக்கல்

ராகி, கேழ்வரகு போன்றவற்றினை அரைப்பதற்கு இந்த திருகைக்கல் பயன்படுகிறது. கல்லினால் செய்யப்பட்டது திருகைக்கல், அந்தக்கல்லில் இருவகை பாகங்களாக இருக்கும். மேலே அரைப்பதற்கு வேண்டிய பொருளைப் போட்டு மேலே கைப்பிடி அமைப்பு இருக்கும். அதனைப் பிடித்து திருகினால் ராகி, கேழ்வரகு போன்ற பொருள்கள் அரையும். அரைப்பதற்கு தேவைப்படும் புழங்குபொருள்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மண் அடுப்பு

சமையல் செய்ய மிகவும் முக்கியமான ஒன்று அடுப்பு, மண்ணால் செய்யப்படுவது. இருவகையான அடுப்புகள் உள்ளன. ஒற்றையடுப்பு, இரட்டையடுப்பு என இரு வகைகள் உள்ளன. ஒற்றையடுப்பு என்பது தனியாக இருக்கும். இரட்டையடுப்பு என்பது பெரிய அடுப்பு அதன் பக்கத்தில் துணை அடுப்பாக மற்றொன்று காணப்படும். பெரிய அடுப்பிலிருந்து வெளிப்படும் நெருப்பானது கட அடுப்பிற்குச் வேலை எளிதாக செல்லும், அவ்வடுப்பிலும் சமைக்கலாம். தண்ணீர் சூடாக்கவும் பயன்படுகிறது. புழங்கு பொருட்களுள் அடுப்பின் தேவை மிகப் பெரியதாகும்.

விறகு

அடுப்பு எரிப்பதற்குத் விறகு தேவைப்படுகிறது. விறகு, பெரும்பாலும் காடுகளில் இருந்து கிடைக்கும். ஒரு சில விறகுகள் நன்கு எரியும் தன்மையைக் கொண்டதாக இருக்கும். ஈட்டி மரம், தைல மரம், சில்வரஸ் மரம் போன்றவை நன்கு எரியும் தன்மை கொண்டது. இதனை சிறுசிறு துண்டுகளாக வெட்டி தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்துவர். மேலும் சிறுசிறு குச்சிகளை வைத்தும் கூட எரிப்பர்.

ஊதாங்குழல்

அடுப்பு ஊதுவதற்குப் பயன்படும் பொருள். இரும்பில் காணப்படுவதாக அமைவது. 1 அடி

கொண்டதாக இருக்கும். இதனுடைய அமைப்பு இரு பக்கத்திலும் இரு துளைகள் காணப்படும். ஒரு பாகத்தில் ஊதும்பொழுது மறுதுளை வழியாகச் செல்லும் காற்று அலை மூட்டி அடுப்பின் நெருப்பினை அதிகமாக எரியச் செய்யும். அனலின் தன்மையினை அதிகமாக பெறும் பொருட்டு ஊதாங்குழல் பயன்படுகிறது. ஊதும் குழல் எனப்படுவதாலும் குழல் போன்ற அமைப்பினைப் பெற்று காணப்படுவதாலும் ஊதாங்குழல் எனப்படுகிறது.

முக்கால் (ஓலக்கீண்ட பலகை)

அமர்வதற்கு முக்காலி பயன்படுத்தப்படுகிறது. மரத்தினை சிறுசிறு பாகங்களாக வெட்டி முக்காலியை செய்கின்றனர். செவ்வகம் போன்ற அமைப்புடன் முக்காலி காணப்படுகிறது. சிறுசிறு பொருட்களை வைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முங்கில் யடி

அளப்பதற்கு பயன்படும் பொருள் முங்கில் படி. அரிசி, மாவு போன்றவற்றை அளப்பதற்கு பயன்படுகிறது. முங்கிலின் ஒரு பாகத்தை வெட்டி அதனைப் படியாக பயன்படுத்துகின்றனர். அரை அடி உயரம் கொண்டதாகவும் அளப்பதற்கும் பயன்படுகிறது. இன்று வரையிலும் முங்கில் படியை பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

முறம் (மொற)

அரிசி, சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற தானியங்களைப் புடைப்பதற்கு பயன்படுத்தும் பொருள் முறம் ஆகும். இந்த முறத்தின் அமைப்பு முங்கிலினால் பின்னப்பட்டிருக்கும். கீற்றுக் கீற்றாக உள்ளதை ஒன்றாகப் பின்னி இந்த முறத்தினைப் பின்னுவர். காய்ந்த முங்கிலினை வைத்துப் பின்னுவர். பின்பு அம்முறத்தினை சாணியை வைத்து மொழுகுவர். சதுரம் போன்ற வடிவத்தினைக் கொண்ட அமைப்பு பெற்று காணப்படும். மேலும் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட சதுர வடிவத்தினைக் கொண்ட முறம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவர். நெல் போன்றவற்றினைப் புடைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவர்.

பாளை

சோறு சமைப்பதற்கு பெரும்பாலும் பயன்படுத்தும் ஒரு பொருள் பாளை. இப்பாளைகளில் வகைகள் உண்டு. மண்பாளை, மோர் பாளை, மாவுப் பாளை. அடுக்குப்பாளை என வகைகள் உண்டு.

மண்பாளை

சோறு சமைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவது. அப்பாணையிலே உணவு உண்ணவும் செய்வர். இதில் உண்ணும்பொழுது சோற்றின் சுவை அதிகமாக இருக்கும். கஞ்சி குடிப்பதற்கு என்று கஞ்சிப்பாணையும் உள்ளது. மோர் குளிர்ச்சி நிறைந்ததாக காணப்படுவதற்கென்று மோர் பாளை உள்ளது. அடுக்குப்பாளை தானியங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகப் போட்டு வைப்பதற்கு இவ்வகையான பாளை பயன்படுகிறது.

வடிதட்டு

பெரும்பாலும் வடிதட்டு சாதம் வடிப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. இதன் வடிவம் தட்டு போன்ற வடிவம். அதில் ஒரு பகுதியில் மட்டும் சிறுசிறு துளைகள் காணப்படும். அந்தத் துளை உள்ள பகுதி கீழே வரும் சாதம் வடிக்கும்பொழுது அதன் வழியே கஞ்சி வெளிவரக்கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு இவ்வடிதட்டு பயன்படுகிறது.

குழம்புச்சபடி

பாணை போன்ற அமைப்பினைப் பெற்று காணப்படும். பெரிய பாணை 1 அடி நீளம், 1 அடி அகலம் கொண்டதாக இருக்கும். மண் சட்டியால் செய்யப்பட்டது. இச்சட்டியின் வாய்விளிம்பின் பகுதி சிறிது மடக்கப்பட்டு காணப்படுகிறது. சைவ உணவுகளை சமைக்க ஒரு வகையான சட்டியும், அசைவ உணவுகளை சமைக்க ஒரு வகையான சட்டியையும் பயன்படுத்துகின்றனர். அசைவ உணவில் மீன் குழம்பு சமைக்க மண்சட்டி சிறந்தது. ருசியான குழம்பினை சமைத்து சாப்பிட இச்சட்டி பயன்படுகிறது.

களிச்சபடி

களி கிண்டுவதற்கு இச்சட்டி பயன்படுத்துகின்றனர். கம்பங்களி, கோதுமைக்களி, அரிசி மாவுக்களி போன்ற வகையான களிகள் கிண்டுவதற்கு இச்சட்டி பயன்படுகிறது. இச்சட்டியில் உணவானது சமைத்து உண்டால் ஆரோக்கியமாக இருக்க முடியும் என்று கிராமப்புறங்களில் இன்றும் பெரும்பாலும் நம்புகின்றனர்.

துடுப்பு

இது மரத்தால் செய்யப்பட்டு இருக்கும். உருண்டைக் கம்பாகவும், தட்டைக் கம்பாகவும் இதனுடைய அமைப்பு இருக்கும். இது பாணையில் உள்ள கூழ், களிகளைக் கிளற பயன்படுகிறது.

அகப்பை (கையிலு)

உணவு சமைத்தபிறகு அதனைக் கைகளால் எடுக்க முடியாது எடுத்தாலும் கெட்டுவிடும். ஆதலால் உணவு கெட்டுப்போகாமல் இருப்பதற்காக அகப்பையை படுத்துகின்றனர். தேங்காய் மூடியை வைத்துதான் அகப்பையை செய்கின்றனர். 2 அடி நீளமுடைய மூங்கில் குச்சியை வைத்து ஆணியையோ அல்லது ஊசியையோ பயன்படுத்தி சொருகுகின்றனர். அகப்பையானது சோறு வேகும்போது கிண்டுவதற்கும், கூழ் காய்ச்சுவதற்கும், குழம்பு ஊற்றுவதற்கும், பாணையில் இருந்து உணவுப் பொருட்களை எடுப்பதற்கும் பயன்படுத்தினர். ஆனால் இன்று சில்வர் ஸ்பூன் என்றெல்லாம் அகப்பையை பயன்படுத்துகின்றனர். அதனால் அதனுடைய பயன்பாடு குறைந்தது. இருப்பினும் ஒருசில வீடுகளில் இன்றும் பயன்படுத்துகின்றனர்

அரிகரண்டி

நெல்லினை வேகவைக்கும்போது நெல் வெந்துவிட்டதா என்பதனைப் பார்ப்பதற்காக பயன்படும் பொருள் அரிகரண்டி ஆகும். கைப்பிடியானது இரும்பினால் செய்யப்பட்டது. நெல் எடுக்கும் பகுதி வட்டவடிவமாகவும், தட்டையாகவும். சிறுசிறு துளைகள் உள்ளதாகவும் காணப்படும். கைப்பிடியினைப் பிடித்து நெல் வெந்துவிட்டதா என்று பிடித்துப் பார்ப்பதற்கு இக்கரண்டி பயன்படுகிறது. இக்கரண்டி இரண்டு அடி நீளம் கொண்டது.

மத்து

கடைதலுக்குப் பயன்படுத்தும் பொருள்களுள் ஒன்று மத்து. பருப்பு மத்து, மோர் மத்து என்ற இரு வகைகள் உண்டு. பருப்பு மத்து பருப்பு கடைதலுக்குப் பயன்படும். கீரை கடைதலுக்கும் இம்மத்து பயன்படுகிறது. மோர் மத்து தயிரினைக் கடைந்து மோர் ஆக்குவதற்கு இவ்வகையான மத்து பயன்படுகிறது. வெப்பக்காலத்தில் மோர் குடிப்பதனால் உடலுக்கு குளிர்ச்சி தரும். அம்மோரினைக் கடைந்து குடிப்பதற்கு இவ்வகையான மத்து பயன்படுகிறது.

ஆப்பக்கூடு

ஆப்பக்கூடு என்பது வீட்டில் சமையல் அறையில் சமையலுக்குத் தேவையான கரண்டி, தோசைக்கரண்டி, அகப்பை, மத்து போன்ற பொருள்களைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் பொருளாகும். வடிப்பக்கம் தட்டையாகவும், மேல்பகுதி கூம்பு வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பலகையில் சதுரமாகவோ, வட்டமாகவோ துளையிடப்பட்டிருக்கும். துளையினுள் பருப்பு மத்து, அகப்பை, கரண்டி, தோசைக் கரண்டி போன்ற பொருட்களைத் தொங்க விடுகின்றனர் ஆப்பக்கூட்டின் மேல் சமைத்து பிரால் கட்டி தொங்க விடுகின்றனர். ஒருசிலர் வீட்டில் இரும்பு போன்றவற்றில் பயன்படுத்துகின்றனர். இன்றளவிலும் ஒரு சில கிராமங்களில் மட்டும்தான் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது.

பீர்மணை

இது மூங்கில் குச்சியால் ஆனது. இது வட்ட வடிவில் பின்னப்பட்டு மற்றும் சில பாத்திரங்கள் உருண்டுவிடாமல் இருக்கும். இது பாணைகள் இருப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுகிறது.

அஞ்சறைப்பெட்டி

தகரத்தினால் ஆனது அஞ்சறைப்பெட்டி. அதில் 5 வகையான பொருள்கள் போடப்படும். கடுகு, சீரகம், வெந்தயம், மிளகாய், மல்லி போன்ற பொருள்களைப் போட்டு வைப்பதற்கு பயன்படுகிறது. இந்த அஞ்சறைப்பெட்டி சமைக்கும்போது எளிமையான முறையில் சமைக்கலாம் என்பதற்காக பயன்படுகிறது.

ஆப்பக்கல்

ஆப்பம் சுடுவதற்கு ஆப்பக்கல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது இரும்பினால் ஆனது. உருளை வடிவத்தில் ஆனது. இந்த ஆப்பக்கல்லினை தூக்குவதற்கு கைப்பிடியானது இரும்பினால் ஆன வளையம் போல அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த ஆப்பக்கல் உள்ளே குழி போன்ற அமைப்புடன் காணப்படும். 1 ½ கரண்டி அளவுள்ள மாவினை ஊற்றுவர். பிறகு அந்த இரண்டு கைபிடியினையும் பிடித்து அந்த கல்லினுள் மாவினை சுற்றுவர்.

தோசைக்கல்

தோசை சுடுவதற்கும். கோதுமை, ரொட்டி போன்ற உணவுப் பொருட்களை தயாரிப்பதற்கும் தோசைக்கல் பயன்படுகிறது. வட்ட வடிவில் தோசைக்கல் அமைந்து இருக்கும். இரும்பினால் ஆன இந்தக்கல் கையில் பிடிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் இரும்பு வளையத்தில் உள்ளது.

தோசைக்கரண்டி

தோசைக்கல்லில் தோசை ஊற்றப்பட்டு அதனை கைகளால் எடுக்க முடியாது. ஆகையால் நமக்கு தோசைக்கரண்டி என்பது அவசியம். சிறிய மரத்தினை வெட்டி குச்சிப் போன்ற பகுதியை கைப்பிடியாக வைத்து தோசையைத் திருப்பிப் போடும் பகுதியை தட்டையாக செய்துகொள்வர். ஒன்று முதல் 1 ½ அடி நீளம் கொண்டதாக இருக்கும். முன்பகுதி தட்டையாக காணப்படும்.

குழிப்பணியார்க்கல்

பணியாரம் சுடுவதற்குப் பயன்படுவது குழிப்பணியார்க் கல். 7 குழிகள் அக்கல்லினுள் காணப்படும். இரும்பினால் ஆனது இக்கல். பணியாரத்தினை திருப்பிப் போடுவதற்கு ஒரு நீளமான

குச்சியை பயன்படுத்தினர். வட்ட வடிவில் இக்கல் காணப்படுகிறது.

பணியாரக் குச்சி

பணியாரம் சுடும்போது அதனைத் திருப்பி எடுப்பதற்கு பயன்படும் ஒரு குச்சி போன்ற அமைப்பைக் கொண்டது பணியாரக் குச்சி ஆகும். மரத்தினால் செய்யப்படும் இக்குச்சி மெல்லியதாக நீண்டு இருக்கும். 30 செ.மீ. அளவு இருக்கும்.

ஓடல் பாத்திரம்

இடல் சுடுவதற்கு தேவையான பாத்திரம் பித்தளைப் பாத்திரத்தினால் ஆனது. உருளை வடிவத்தினால் ஆனது இந்த பாத்திரம். 2 தட்டுகள் இருக்கும். பாத்திரத்தினுள் அடியில் உள்ள தட்டில் 4 குழிகளும் மேல் தட்டில் 5 குழிகளும் இருக்கும். மூடி வைக்க மேல் ஒரு தட்டு காணப்படும்.

ஓடியாப்ப பிழிதல் (உரல்)

இடியாப்ப மாவினை பிழிவதற்காக அமைந்துள்ள ஒரு புழங்குபொருள். உருளை வடிவத்தில் அமைந்த பொருள். இந்த மாவினை பிழிவதற்கு இரு பகுதியிலும் கைப்பிடி உள்ளது. சிறிய தட்டு ஒன்று காணப்படும். அதனை அடியில் வைத்து மாவினை உள்ளே போட்டு பிழிய வேண்டும்.

அர்வாள் மனை

காய்கறிகளை நறுக்குவதற்கும், கீரை அரிவதற்கும் மற்றும் மாமிசம் அறுப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த அரிவாள் மனையின் மேல் பகுதியில் தேங்காய் துருவுவதற்கு இரும்பு போன்ற அமைப்பு முள் போன்ற வடிவத்தில் இருக்கும்.. சமைப்பதற்குத் தேவையான தேங்காயைத் துருவ பயன்படுத்தலாம். அதன் கீழ் பகுதியில் காய்கறிகளை நறுக்குவதற்கு இரும்பாலான கூர்மையான பகுதி உள்ளது. நறுக்குவதற்கும், வெட்டுவதற்கும், சீவுவதற்கும் பயன்படும் பொருள் கத்தி ஆகும். இக்கத்திகளில் பல வகைகள் உண்டு. காய்கறிகளை நறுக்கவும், வெட்டவும் ஒரு வகையான கத்தியை பயன்படுத்துகின்றனர். கசாப்புக் கடைகளில் கறிகளை வெட்டுவதற்கு சற்று நீளமான கத்திகளை பயன்படுத்துவர்.

துருவுப் பலகை

துருவுப் பலகை என்பது இரும்பும், மரமும் கலந்து செய்யப்பட்டதாகும். துருவுப் பலகையில் துருவுவதற்கான மேல் பகுதியில் பற்கள் போன்ற அமைப்பு பெற்று காணப்படும். செவ்வகம் போன்ற வடிவத்தினை துருவப்பலகை பெற்றுள்ளது. அதன் நுனிப் பகுதியில் கழுத்துப் போன்ற அமைப்பு வளைந்து காணப்படுவதாக இருக்கும். தேங்காய் துருவுவதற்கு இப்பலகையானது பயன்படுகிறது.

சல்லடை

புட்டு மாவு சலித்தல், கோதுமை மாவு சலித்தல் போன்றவற்றினை செய்வதற்கு பயன்படுவது சல்லடை. சல்லடைகளில் இரு வகைகள் உண்டு. அரிசி புடைப்பதற்கு பயன்படும் சல்லடை மாவு புடைத்தலுக்கு பயன்படும் சல்லடையை விட அதன் வடிவம் சற்று மாறுபட்டு காணப்படும். வட்டம் வடிவம் கொண்டதாக இருக்கும்.

மூங்கல் தட்டு (கோலம்பி) பணியர் மொழியில்

வட்டல் எனப்படும் தட்டானது உணவு உண்பதற்கு பயன்படுகிறது. இத்தட்டின் வடிவமானது

பலகை போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. 1 அடி நீளம் கொண்டதாகவும் 1/2 அடி அகலம் கொண்டதாகவும் இருக்கும். மூங்கிலின் ஒரு பகுதியை எடுத்து அதாவது இருபாகமாக உள்ள மூங்கிலை உடைத்து ஒரு பாகமாக எடுக்கும்பொழுது அது உணவு உண்ணும் தட்டாகப் பயன்படுகிறது. அத்தட்டானது குழி போன்ற அமைப்பு கொண்டதாக உள்ளது. கஞ்சி குடிப்பதற்கும், நீர் குடிப்பதற்கும், கூழ் குடிப்பதற்கும் பயன்படுகிறது.

மண்குடம்

வீட்டின் தேவைகளுக்கு நீர் என்பது பெரிதும் தேவை . அந்நீரினை எடுத்து வருவதற்கு மண்குடம் தேவைப்படுகிறது. இம்மண்குடத்தில் நீர் ஊற்றி வைத்தால் குளிர்ச்சி பொருந்தியதாக இருக்கும். இதன் அமைப்பானது உருளை வடிவத்தில் காணப்படும். கீழ்பாகம் பெரிதாகவும், மேல்பாகம் சற்று குறுகியும் காணப்படுவதாக இருக்கும். மண் குடத்தை மக்கள் இன்று வரையிலும் தங்கள் வீடுகளில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் முன்பிருந்ததை விட இன்று இதனுடைய பயன்பாடு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. பித்தளைக் குடம், வெண்கலக் குடம் என்று எத்தனையோ குடங்கள் வந்தபிறகு இதனுடைய பயன்பாடு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இதனை பெண்கள் இடுப்பில் வைத்து எடுத்துச் செல்வதற்கு ஏற்ற வகையில் உள்ளது.

பித்தளை அண்டா

பித்தளையால் ஆன பெரிய அண்டா கீழ்பாகம் உருளை வடிவம் கொண்டதாக இருக்கும். மேல்பாகம் கீழ் பாகத்தினை விட சிறியதாக இருக்கும். தானியங்கள் கொட்டி வைப்பதற்கும். நெல், அரிசி, கோதுமை போன்ற பொருள்களைக் கொட்டி வைப்பதற்கும் பித்தளை அண்டா பயன்படுகிறது. மூன்று அடி கொண்டதாக இருக்கும்.

கூஜா

கூஜா என்பது அரிசி, நெல், கம்பு போன்றவற்றினைக் கொட்டி வைப்பதற்காக பயன்படுத்தும் ஒரு வகையான புழங்கு பொருள். இதனுடைய அமைப்பு 3 அடி நீளம் கொண்டதாகவும் உருளை வடிவம் கொண்டதாகவும் காணப்படும். அடிப்பாகம் அகலம் உடையதாகவும் அதனுடைய மேல்பாகம் அகலம் அதிலிருந்து சற்று குறைவானதாகவும் காணப்படும்.

தாழ்

தாழியானது தானியங்களைப் போட்டு வைப்பதற்குப் பயன்படும். நெல், சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்றவற்றினைப் போட்டு வைக்க தாழிகள் பயன்படுகின்றன. சிறுசிறு குடுவை போன்ற அமைப்புடன் 2 அடி முதல் 4 அடி வரையிலான உயரம் கொண்டதாக தாழிகள் இருக்கும். உருளை வடிவில் காணப்படும்.

குடுவை

சுரைக்காயை காய வைத்து அதிலுள்ள கொட்டையை எடுத்துவிட்டு அதனைக் குடுவையைப்போல் பயன்படுத்துவர்.

குடை

இவர்கள் குடைக்கு பதிலாக மரத்தால் குடை போன்று வேயப்பட்ட முறம் போன்ற அமைப்புடைய தலைக்கவசத்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். இன்னொரு வகை குடையையும் பயன்படுத்தி உள்ளனர். இக்குடையானது உருளை வடிவில் இருக்கும்.

முடிவுரை

பணியரின மக்களிடத்தில் பல்வேறு விதமான பழக்கவழக்கங்களும், பண்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு ஏற்ப புழங்கு பொருட்களையும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். உணவுகளை சமைப்பதற்கும், அவைகளை பாதுகாப்பாக பக்குவப்படுத்தி வைக்கவும் புழங்குபொருட்களை பயன்படுத்தி வருகின்றனர். புழங்கு பொருட்கள் அமைப்பாலும் பயன்படுத்துவிதத்தாலும் இனத்திற்கு இனம், மதத்திற்கு மதம் வேறுபட்டு காணப்பட்டாலும் பண்பாடு என்ற பொருளை குறிப்பதாக அமைகிறது. தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களாக புழங்குபொருட்கள் இருந்தாலும் இன்றைய சூழலில் அறிவியல் வளர்ச்சியினால் இழப்பை அடைந்துள்ளது. இன்று நவீன முறையில் புழங்கு பொருட்களை பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

சுணைநின்ற நூல்கள்

1. கொங்குநாட்டு நாட்டுப்புற தெய்வவழிபாடு, ஞானசேகரன். தே, 2002, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்41 - பி, ஆசிரியர் குடியிருப்பு, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை - 641 046.
2. மக்கள் வாழ்வில் மந்திரச் சடங்குகள், ஞானசேகரன். தே, 2009, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்41 - பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
3. மந்திரவாதமும் போலித்தனங்களும், ஞானசேகரன். தே, 2018, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்41 - பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098,
4. பண்பாட்டு மானுடவியல், பக்தவத்சல பாரதி , அடையாள பதிப்பகம், 2018, 1205/1, கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி - 10,
5. தமிழகப் பழங்குடிகள், பக்தவத்சல பாரதி, அடையாள பதிப்பகம், 2017, 1205/1, கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி - 10,

References

1. Kongunaatu Naatupura Deivavazhipaadu. Gnasekaran.T, 2002, New Sanchury Book House.Pvt 41-P, Aasiriyar Kudiyirupu, Bharathiar University, Covai-641046.
2. Makkal Vaalvil Manthirach Sadangugal, Gnasekaran.T, 2009, New Sanchury Book House.Pvt 41-P, Citko Industrial Estate, Ambathur, Chennai - 600098.
3. Manthiravathamum Polithanangalum Gnasekaran.T, 2018, New Sanchury Book House.Pvt 41-P, Citko Industrial Estate, Ambathur, Chennai - 600098.
4. Panpaatu Maanudaviyal, Bakthavachala Barathi, Adayala Pathipa-gam, 2018, 1205/1, Karupur Saalai, Puthantham, Trichy - 10
5. Tamilaga Palangudigal, Bakthavachala Barathi, Adayala Pathipa-gam, 2018, 1205/1, Karupur Saalai, Puthantham, Trichy - 10

Cite this Article in English

Prashila.S “Nilgiris household staples of the Paniyar people's” MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 1, January 2026, pp. 25-34

முல்லைத்தீணை இனக்குழுவின்தற்கால ஆடு மேய்ச்சல் தொழிலும் அதல் காணலாகும்
சீக்கல்களும்

6

The contemporary sheep herding occupation of the Mullai landscape community and the challenges faced in it

ந. சீனிவாசன், ஓரவி. ச

தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Seenivasan.N, Ravi. S

Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvavur, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-9660-9946>

DOI: [10.5281/zenodo.18737900](https://doi.org/10.5281/zenodo.18737900)

Abstract

A crucial stage in the intellectual evolution of humans, who once lived like animals, was the technique of domesticating animals. Humans domesticated animals for economic purposes, labor, meat, and hunting. A significant phase in this process was the rearing of cattle. The milk obtained from cows, and the curd, butter, and ghee derived from it, contributed to their economic development. The people who engaged in this occupation were the inhabitants of the Mullai region during the Sangam period. Cattle were considered the primary form of wealth for these people. That is, in the era of the barter system, cattle constituted wealth. Raiding and recovering cattle formed the basis of the first wars. It is also noteworthy that cattle were raised for meat. Studies suggest that the pastoral people who raised cattle during the Sangam period are the ancestors of the present-day shepherds, who continue to practice sheep herding as their caste-based occupation. Just as protecting cattle was a complex task during the Sangam period, shepherds today face various challenges in their sheep-herding profession.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

விலங்குகளோடு விலங்காக வாழ்ந்த மனிதனின் அறிவுத் தோற்றவியலில் முக்கியமான கட்டம் என்பது விலங்குகளைப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்ளும் நுட்பமாகும். பொருளாதாரத்திற்காகவோ, உழைப்பிற்காகவோ, இறைச்சிக்காகவோ, வேட்டையாடுவதற்காகவோ விலங்குகளைப் பழக்கினான். அதில் முக்கியக் கட்டம் என்பது ஆநிரைகளை வளர்த்த நிலையாகும். பசுக்களிலிருந்து கிடைத்த பால் அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தயிர், வெண்ணெய், நெய் போன்றவை அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்தன. இந்தத் தொழிலைச் செய்து வந்தவர்கள் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த முல்லைத் திணை மக்களாவர். மனிதர்கள் முதல் செல்வமாக கருதப்பட்டது ஆநிரைகளைத்தான். அதாவது பண்டமாற்று முறை இருந்த காலகட்டத்தில் ஆநிரைதான் செல்வம். அதை கவர்தலும், மீட்டலும்தான் முதல் போருக்கான அடிப்படையாகும். இதில் இறைச்சிக்காகவும் ஆநிரைகள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இவ்வாறு ஆநிரைகளை வளர்த்த ஆயர் மக்கள்தான் இன்று இடையர்கள் என்ற சாதி அடையாளத்துடன் ஆடு மேய்க்கும் தொழிலைச்

செய்து வருகின்றனர் என்று ஆய்வுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. சங்க காலத்தில் ஆநிரையைப் பாதுகாத்தல் எவ்வளவு சிக்கலான ஒன்றாக இருந்ததோ அதைப்போல இன்றைய நிலையில் இடையர்கள் ஆடுமேய்க்கும் தொழிலில் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்.

Keywords: ஆயர், இடையர், சங்க காலம், ஆடு மேய்த்தல், பெண், முல்லை

முன்னுரை

சங்க கால முல்லைத்திணை மக்களின் தொழில்சார் வாழ்வியல் முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இடையர் இன மக்களில் பெருந்தாலி கட்டி இடையர் என்ற உட்சாதி மக்கள் ஆடு மேய்க்கும் தொழிலை செய்து வருகின்றனர். ஆநிரைகளைக் காத்தலில் அன்றைய சமூகம் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களைப் போல் தற்காலத்தில் ஆடுகளை மேய்ப்பதில் இம்மக்கள் பல்வேறு விதமான சிக்கல்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். அவ்வாறு ஆடுமேய்க்கும் தொழிலில் ஆடுகளுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள், ஆடுமேய்ப்பவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், இத்தொழிலில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பாலியல் ரீதியான பிரச்சனைகள், ஆண்கள், பெண்களுக்கு ஏற்படும் வாழ்வியல் சிக்கல்கள் ஆகியவை இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

எஞ்சீ நிலைத்த மேய்ச்சல் தொழில்

தற்காலத்தில் இந்தியா என்பது பல்வேறு மாநிலங்களின் தொகுப்பாக உள்ளதுபோல் சங்க காலத்தில் தமிழக நிலப்பரப்பு சேர, சோழ, பாண்டிய, குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சிப் பரப்பிற்கு ஏற்ப பிரிந்திருந்தது. அதேபோல் நிலங்களும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்று பிரித்து நோக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களை ஆயர், ஆய்ச்சியர் என்று அடையாளப்படுத்துகிறது சங்கப் பனுவல்கள். கால்நடைகள் வளர்த்தலை முக்கியத் தொழிலாக கொண்டிருந்த இனக்குழுச் சமூகமாக முல்லைத்திணை மக்கள் இருந்துள்ளனர். அவ்வாறு குறிப்பிட்ட அம்மக்களின் பண்பாட்டை முழுமையாக அறிந்து கொள்வதுதான் இனவரைவியல் என்பதாகும். இதை “தனித்துவமான வாழ்வியல் முறைகளைக் கொண்ட சமூகத்தின் பண்பாட்டை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டு அதனை முறையாகத் தொகுத்து வழங்கும் அறிவியலே இனவரைவியலாகும்.” (2016, ப. 132) என்று பக்தவத்சல பாரதி குறிப்பிடுவதிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதேபோல், ஓர் இனக்குழு ஒரு காலத்தில் மேற்கொண்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் காலப்போக்கில் மறைந்து போவது ஒருபுறம் இருந்தாலும், திரிந்த வடிவத்தில் அது பின்பற்றப்பட்டு வருவது கவனிக்கத்தக்கதாகும். அதை டைலர் என்பவர் எஞ்சினிலைத்தவை என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“ஒரு சமூகத்தில் சில வழக்கங்கள், கூறுகள், கூறுகளின் தொகுதிகளாக அமையும் பகுதிகள் போன்ற எந்த ஒன்றும் பல காலகட்டங்களைக் கடந்து செல்லும்போது அவற்றின் செயல்களை இழக்க நேரிடும். சில சூழல்களில் அச்செயலிழந்த கூறுகள் வருங்காலத்தில் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அவற்றின் தன்மைகள் சமூகத்தின் நிகழ்வுகளில் ஏதோ ஒரு வகையில் வெளிப்படும் இயல்புடையனவாக இருக்கும். அவையே எஞ்சினிலைத்தவை ஆகும்.” (2012, ப. 2) என்று பக்தவத்சல பாரதி டைலரின் எஞ்சினிலைத்தவை குறித்த மையக்கருவை எடுத்துரைக்கிறார். இவ்வாறு பெருந்தாலி கட்டி இடையர் இன மக்கள், முல்லைத் திணைக்குடிகள் மேற்கொண்ட கால்நடை வளர்த்தல், மேய்ச்சல், காத்தல் தொழிலை இவர்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

சங்க காலத்தில் ஆநிரைகள் பொருளாதார வளக் குறியீடாக காணப்பட்ட நிலையில் தற்காலத்தில் கால்நடைகளில் ஆடுகள் பொருளாதார வளமாக இருந்து வருகிறது. இந்த ஆடு வளர்ப்பில் இவ்வின மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை இனி காண்போம்.

ஆடுமேய்க்கும் தொழிலில் உள்ள சிக்கல்கள்

ஆடுமேய்த்தல் தொழிலை ஒரு தனிப்பட்ட நபரால் நடத்த இயலாது. இத்தொழிலில் குடும்பத்தில் உள்ள பெரியவர் முதல் சிறுவவர் என ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடில்லாமல் அனைவரும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தத் தொழிலில் காலநிலை மாற்றம் என்பது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வெயில் காலங்களில் மேய்ச்சல் இல்லாமல் போவது, மழைக்காலங்களில் மேய்ச்சலுக்குச் செல்ல முடியாத நிலை போன்றவை சிக்கல்களாக அமைகின்றன.

மழைக்காலத்தில் ஆடுகளுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள்

ஆடு மேய்க்கும் இவ்வின மக்களிடம் ஆட்டுத் தொழிலில் உள்ள சிக்கல்கள் என்ன என்று கேட்டால், அதற்கு “ஆடு மாடு இல்லாதவன் அடைமழைக்கு ராஜா, பெண்டு பிள்ளை இல்லாதவன் பஞ்சத்துக்கு ராஜா” என்ற இந்தப் பழமொழியைத்தான் முதலில் கூறுகின்றார்.

ஏனெனில் கடுமையான மழைக்காலத்தில் ஆடுகள் மற்றும் குட்டிகளை வளர்த்துப் பாதுகாத்தல் என்பது மிகவும் சவாலானதாகும். அதிகப்படியான நோய்கள் தாக்கும் காலமாகவும் அதிக சிரமங்கள் உள்ள காலமாகவும் மழைக்காலம் உள்ளது.

இச்சமயத்தில் ஆடுகளை ஒரே இடத்தில் இருக்குமாறு தொழுவில் அடைக்கின்றனர். இன்றைய சூழலில் சிலர் ஆடுகளுக்கு மேற்கூரைகள் அமைத்தும் பரண் அமைத்தும் பாதுகாக்கின்றனர். ஆனால் பெரும்பாலானோர் தார்ப்பாய்களைப் போட்டு தரையிலேயே அடைக்கின்றனர்.

மழைக்காலத்தில் தான் அதிகமான குட்டிகளை ஆடுகள் ஈன்று புறந்தள்ளுகின்றன. இதனால் குட்டிகளை ஈனுவதில் பிரசவக் கோளாறு ஏற்பட்டு ஆடும் குட்டியும் அல்லது குட்டி மட்டும் என்று சேதம் ஏற்படுகிறது.

ஈன்ற குட்டிகளை மழை, வெயிலில் இருந்து பாதுகாக்க கொடாப்புகளில் அடைத்து வைத்து திறந்துவிடுகின்றனர். இச்சமயத்தில் குட்டிகளின் மீதான வாசம் மாறும் போது இது தன் குட்டி இல்லை என்று பால் குடிக்க விடாமல் ஆடுகள் விலகிச் செல்கின்றன. சில ஆடுகள் ஈன்ற குட்டிகளை மறந்துவிட்டு ஏற்கனவே ஆடுகளுடன் மேய்ச்சலில் மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் முத்தைய குட்டியை மறுபால் குடிக்கவிடும். பால் பற்றாக்குறை உள்ள குட்டிகள், ஆடுகள் தன்குட்டிகளைப் பால்குடிக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் திருட்டுப்பால் குடிக்க தொந்தரவு செய்விதை அலப்புதல் என்கின்றனர். ஈரம் காரணமாக பால் செரிமானமாகாமல் குட்டிகள் இறத்தல், காய்ச்சல், சலி, வயிற்றுப்போக்கு (கழிச்சல்) கோளாறுகளால் சேதம் ஆகின்றன. சத்துப் பற்றாக்குறையாலும் நோய் போன்ற பிற காரணங்களாலும் குறைமாதத்தில் குட்டிகளை கரைத்துத் தள்ளி விடுகின்றன. இவை அம்மக்களின் வருமானத்தில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஈரத்தில் நிற்பதால் கால்களில் புண்கள் ஏற்படுதல், ஏற்கனவே குத்திய பழையமுட்கள், புதியதாக குத்திய முட்களால் ஏற்படும் வலி, வேதனை, அதனைத் தொடர்ந்து சீல் கட்டுதல், கால்காளை போன்ற காரணங்களால் அதிகமான ஆடுகள் மழைக்காலங்களில் நொண்டுகின்றன. இவற்றை சரி பார்ப்பதற்கும் மருந்து போடுவதற்குமே மழைக்காலத்தில் தனியாக ஒருவர் தேவைப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது.

வாய்ப்புண நோய், காய்ச்சல், பிற நோய்களின் காரணமாக நடக்க முடியாமல் போய் விடுகின்றன. புண்கள், உடைந்த கட்டிலின் காயம் ஏற்பட்ட இடங்களில் புழு, குச்சிகள்,

சுனைப்பயிர்களில் உள்ள முழங்குகள், ஊசிப்புட்கள் இவற்றினால் கண்கள் கலங்கி தெரியாமல் போகுதல் போன்ற சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

உடல்நிலை சரியில்லாத ஆடுகளை வீட்டில் அல்லது தொழுவிலேயே விட்டுச் செல்லும் போது அவைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு தனியாக ஓர் ஆள் தேவைப்படுகிறது. ஆட்கள் பற்றாக்குறை இருக்கும் போது இவைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

மழைக்காலங்களில் ஏற்படும் வெள்ளப் பெருக்கில் ஆடுகள் அடித்துச் செல்லுதல், இடிமின்னல் தாக்குதலில் மனிதர்களும் ஆடுகளும் பாதிக்கப்படுதல், பள்ளம், மேடுகள், கிணறுகள் என்று வேறுபாடுகள் தெரியாமல் மழைநீரில் சிக்கித்தவித்தல், திடீரென உடைந்து விழும் மரங்களால் ஏற்படும் சேதாரம், பழைய கட்டிடங்களில் மழைக்கு ஒதுங்கும் போது கட்டிடங்கள் இடிந்து விழுதல் என்று பேரிடர்களில் சிக்கித்தவிக்கின்றனர்.

இவ்வாறு இயற்கைச் சீற்றங்களான இடிமின்னல், புயல் வெள்ளம், சூறாவளிக்காற்று, கடுமையான மழை, பனி, வெயில் போன்றவையும் ஆடுமேய்த்தல் தொழிலைப் பல வகைகளில் வதைக்கின்றன என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஆடு மேய்ச்சலில் அம்மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

ஆடுகள் மற்றும் மனிதர்களை நாய்கள் கடித்தல், புலி அடித்தல், சிறுத்தை அடித்தல், நரிதூக்குதல், மாடு முட்டுதல் போன்றவையும் ஏற்படுகின்றன. காக்கை கழுகுகள் குட்டிகளை ஊனப்படுத்திவிடுதல், தின்றுவிடுதல், மனிதர்களால் களவாடப்படுதல் என்று மனிதன் விலங்கு, மனிதன் மனிதன், விலங்கு விலங்கு மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன.

குட்டிகளைத் தாயாட்டிடம் இருந்து ஒதுக்கி கொடாப்புகளில் அடைக்க முயற்சிக்கும் போதும், வேற ஒருவரின் ஆடுகளில் சேர்ந்த ஆடுகள் குட்டிகளைப் பிரிக்கும் போதும் மிகப்பெரிய சவாலாக சில நேரங்களில் அமைந்துவிடுகிறது.

ஆடுகளை மேய்க்கும் போது ஏற்படுகின்ற சினத்தை ஆடுகளிடமோ, மனிதர்களிடமோ, குடும்பத்திலோ எதிரொளிக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் இயல்பிலேயே மனிதர் தன்மையிலிருந்து மிருகத்தன்மை அளவுக்கு சில நேரங்களில் மாறிவிடுகின்றனர் அல்லது இத்தொழில் மாற்றிவிடுகின்றது. இதனால் எதற்கும் அஞ்சாமல் அடிதடி, வெட்டுக்குத்து, சண்டை சச்சரவுகளில் மூர்க்கத்தனமாக ஈடுபடுகின்றனர். இதுபோன்ற பல காரணங்களுக்காகவும் உடல் சோர்வைப் போக்குவதற்காகவும் மது அருந்துதல், கன்குடித்தல் போன்ற போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகின்றனர்.

கடுமையான மழைபெய்தாலும் பனிபெய்தாலும் கிடையில் இரவுக் காவல் இன்றியமையாத ஒன்றாக இருக்கின்றது. தூக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த இரவு வேலைகளைச் செய்ய, மழை, பனியில் இருந்து மடைமாற்றிக் கொள்ள என இவர்கள் புகையிலைப் பொருட்கள், பீடி, சிகரெட், தேனீர் போன்றவற்றிற்கு அடிமையாகி விடுகின்றனர்.

சில நேரங்களில் கிடாய் முட்டுதல் மற்றும் ஆடுகளைப் பிடிக்கும் போது கண், காது, உதடுகளில் மற்ற சில இடங்களில் அடிபடுதல், இரத்தக்காயம் போன்றவை ஏற்படுகின்றன.

வலசை போதல் (அ) பயணம்

பல்வேறு காரணங்களுக்காக இவர்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு குடியிருப்பை மாற்றுகின்றனர். மழைக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் பாதுகாப்பான மேட்டுப் பகுதிகள்,

கடின மண் கொண்ட நிலப்பகுதிகள், மலையின் அடிவாரங்கள், மணல் பாங்கான பகுதிகளுக்குச் செல்கின்றனர். இதேபோல் மழைக்காலம் முடிந்த பின்பு புல்வெளிகள், அறுவடை நடைபெறும் பகுதிகள் ஆகிய பகுதிகளுக்குப் பயணத்தை மேற்கொள்கின்றனர். வறட்சி ஏற்படும் போது, குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் பொழுது, மழைப் பொழிந்து மேய்ச்சல் உள்ள பகுதிகளை நோக்கியும், குடிநீர் கிடைக்கின்ற பகுதிகளை நோக்கியும் பயணம் மேற்கொள்கின்றனர். ஆடுகளின் நலன்கருதி மேய்ச்சலுக்காகத் தொடர்ந்து இடம்மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். அவ்வாறான பயணம் ஒரு நாளில் முடியலாம், பலநாட்கள் கூட தொடர்கிறது.

சாலை வழிப் பயணம் வாகனப் பெருக்கத்தின் காரணமாக பெரும் சிரமமாக அமைந்துவிடுகிறது. வாகனங்களின் ஒலியைக் கேட்டு ஆடுகள் ஓடுதல், தீரென வெடிக்கும் டயர் சத்தம், பட்டாசு சத்தம், transformer வெடித்துவிடுதல், புகைவண்டி ஒலி ஆகியவை சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றன. வாகனங்களை இயக்கத் தெரியாமல் வருபவர்கள், வாகனம் வந்தால் ஆடுகள் தானாக ஒதுங்கி விடும் என்று நினைப்பவர்கள், குடித்துவிட்டு வாகனம் ஓட்டுபவர்களால் மனிதனுக்கும் ஆடுகளுக்கும் கைகால் முறிவு, உயிர் சேதம் ஏற்படுகின்றன.

மேய்ச்சலில் (அ) பயணத்தில் செல்லும்போது விபத்தினாலோ, மூப்பினாலோ, நோயினாலோ இறக்கும் ஆடுகள், கொட்டிக்கிடக்கும் அதிகமான சோறு, குப்பைகளைத் தின்று வயிறு ஊதி நடக்கமுடியாமல் போதல் அல்லது இறந்து விடுதல், சொக்குத் தாக்கும் இலைகள், பயிர்கள், காய்களைத் தின்று உடனே இறந்துவிடுதல் இதுபோன்ற சூழலில் இறக்கும் ஆடுகளை மேய்ச்சலின் போது பாதுகாக்கவும், தூக்கிச் சுமக்கவும் முடியாமல் தவிக்கின்றனர். இதேபோல் மேற்கண்ட காரணங்கள் ஏதாவது ஒன்றினால் நடக்க முடியாமல் போகும் ஆடுகளை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது பெரும் இன்னலாக அமைகின்றது.

இரண்டு மூன்று ஆடுகள் மேய்ச்சலின் போதோ, பயணத்தின் போதோ குட்டிகளை ஈன்றுவிட்டால் அவற்றைத் தூக்கிச் சுமப்பது மிகவும் கடினமானதாகி விடுகிறது. மேய்ச்சலுக்காக ஆங்காங்கே செல்லும் ஆடுகளை மடக்கித் தடுக்கவும் முடியாமல் அவற்றைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடவும் முடியாமல் ஓடினால் தாயாடுகள் பின்னாடியே வந்து காலில் உள்ள செருப்பைப் பிடித்துவிடும் அல்லது தூக்கிச் சுமப்பவர்களின் குறுக்கே பாய்த்து அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு விடும் நிலை ஏற்படுகிறது. சில சமயங்களில் வாகனப் போக்குவரத்து உள்ள பகுதிகளில் செல்லும் போது தாயாடுகள் வாகனங்களில் அடிபட்டு விடுவதால் இழப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

தனியாக மேய்வோ, குப்பைகளைத் திங்கவோ, கூட்டமாகவோ, கூட்டத்தை மறந்து மேய்ந்து கொண்டிருப்பதனாலோ அல்லது விலங்குகளால் துரத்தப்படுவதனாலோ காணாமல் போகிறது. அவற்றைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் சவாலானதாக மாறிவிடுகிறது. அப்படிக்காணாமல் போகும் ஆடுகள் சிலநேரங்களில் வாகன விபத்தில் சிக்கி விடலாம், கிணறுகளில் விழுந்து விடலாம், விலங்குகளுக்கு இரையாகலாம், பிறர் ஆடுகளில் சென்று கலந்து விடலாம், விவசாயத்தை அழித்துவிடலாம், மலைகளில் தங்கினால் வரையாடுகளாகவும் மாறிவிடலாம். இவ்வாறு காணாமல் அல்லது பிரிந்த ஆடுகளைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தல் என்பது அதிப்படியான வேலைப்பளுவையும் அலைச்சலையும் உண்டாக்குகிறது.

மேய்ச்சலின் போதோ பயணத்தின் போதோ எதிர்பாராமல் மனிதர்கள் அணிந்திருக்கும் காலணிகளை மீறிக் குத்தும் முட்கள் ஆணிகள், கட்டைகள் மரண வேதனையைக் கொடுக்கக் கூடியவையாக இருப்பதைப் பதிவுசெய்கின்றனர். இருட்டில் பயணம் செய்யும்போது மேடுபள்ளங்கள் தெரியாமல் வழக்கி விழுந்து விடுவதால் கைகால்கள் உடைதல், சுழுக்கு உண்டாகுதல் ஏற்படுகின்றன.

அடிக்கடி மேற்கொள்ளும் பயணம் மனச்சோர்வையும் உடல் சோர்வையும் இத்தொழிலின் மீது வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றன. விஷப் பூச்சிகளான பாம்பு, பூரான், தேள், தேனீக்கள் கூட்டம், சில வண்டுகள் ஆடுகள் மற்றும் மனிதர்களைத் தீண்டுவதால் இறப்பு, நீண்டநாள் உடல் பிரச்சினைகள், கடுமையான வேதனைகளைக் கொடுக்கின்றன என்று கூறுகின்றனர்.

இக்காலத்தில் ஆங்காங்கே உணவுகளுடன் கூடிய குப்பைகளைக் கொட்டிவைத்துள்ளனர். அதில் உள்ள மிதமிஞ்சிய உணவுகளை அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணும் போதும் குப்பைகளுடன் கூடிய நெகிழிப்பைகள், பிளேடுகள், ஊழிகள் போன்றவற்றையும் சேர்த்து தின்று விடுகின்றன. இவை செரிமானக் கோளாறு மற்றும் உயிரிழப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

கட்டுப்படாமல் ஓடும் ஆடுகளைக் கடும் கோபத்தில் கல்லால் எறியும்போதோ, அடித்துத் தாக்கி மறிக்கும் போதோ சில நேரங்களில் கால் ஓடிதல், இறப்பு, காயம் ஏற்படுதல், கண் கெட்டுவிடுதல் போன்றவை நிகழ்ந்துவிடுகின்றன.

மலைகள், அடர்ந்த காடுகள், தோப்புகள், ஆடுகளின் உயரத்திற்கு மேல் வளர்ந்த செடிகொடி புற்கள் கொண்ட பகுதிகளில் மேய்ச்சலின் போது அவை இரண்டு மூன்று துண்டங்களாகப் பிரிந்து போய்விடும் நிலை ஏற்படுகிறது. அவை விவசாயக் காடுகளை அழித்துவிடக்கூடும், காணாமல் போய்விடக்கூடும் அவற்றை ஒன்று சேர்ப்பது என்பது மிகவும் கடினமானதாக அமைந்து விடுகிறது.

புதிய இடங்களில் குடிசைகளை அமைக்கும் பொழுது தண்ணீர் எடுப்பதில், குடிநீர் கிடைப்பதில், துணிதுவைப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் மின்சாரம் என்பது எட்டாக்கனியாகிவிடுகிறது (தற்காலத்தில் சோலார் பிளேட்டுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்).

இவ்வாறு ஆடுமேய்ச்சலில் வலசை போகும்போது இம்மக்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஆடுமேய்க்கும் தொழிலை மேற்கொள்ளுபவர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள்

ஆடுமேய்க்கும் மக்களை அதிகார வர்க்கத்தினர் ஒருவகையான வாஞ்சையுடன் எதிர்கொள்கின்றனர். ஆதிக்க வர்க்கம் இம்மக்களை மரியாதை குறைவாக நடத்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

இவர்களை அகதிகளைப் போல் எண்ணுதல், மரியாதை குறைவாகப் பேசுதல், நடத்துதல், அடிமைத்தனப்படுத்துதல், அதிகாரம் பண்ணுதல், ஊதியமில்லா வேலை வாங்குதல் போன்றவற்றை ஆதிக்க வர்க்கம் நிகழ்த்துகின்றன.

பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பின்மை, வன்புணர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படுதல், பாலியல் சீண்டலுக்கு உள்ளாக்கப்படுதல், அடித்து விரட்டப்படுதல், அபகரித்தல் போன்றவை பெண்களின் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்படுவதை நோக்கமுடிகிறது.

புதிய இடங்களுக்குச் செல்லும் போது ஏற்படும் மேய்ச்சல் தொழில் போட்டிகள், அதனால் ஏற்படும் சண்டை சச்சரவுகள், விவசாயப் பயிர்களில் தெரியாமலோ, இரவு நேரத்தில் காவலை மீறியோ புகுந்து அழித்து விடுதல் போன்றவற்றால் அம்மக்களுக்கு ஆதிக்க வர்க்கத்தினரால் இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன.

குட்டிகளை அடைத்திருக்கும் கொடாப்புகள் மற்றும் குடியிருப்புகளில் ஏற்படும் தீவிபத்துகள் இம்மக்களின் பொருளாதாரத்தில் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

தொடர்ச்சியாக ஆடுகளை மேய்ப்பவர்களுக்கு ஓடமுடியாமல் போவது, கால் வளைதல், முழங்கால் வலி, கண்பார்வைக் குறைபாடு, ஆடுகள் உண்டாக்கும் தூசியினால் ஏற்படும் ஆஸ்துமா, மழை மற்றும் பனியில் இருப்பதால் ஏற்படும் நாள்பட்ட காய்ச்சல் மற்றும் சலி போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. கீழே விழுந்து பெரிய அடிபட்டவர்கள் கடைசி காலத்தில் புத்தி சுவாதீனக் கோளாறு ஏற்பட்டு இறந்து போகின்ற நிலை உள்ளது.

தற்காலத்தில் கம்பிவேலிகளைப் போட்டு காடுகளும் வனவிலங்குச் சட்டங்களால் மலைகளும் பாதுகாக்கப்படுவதால் மேய்ச்சல் நிலம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. கம்பி வேலிகளுக்குள் துளைபோட்டு உள்ளே போன ஆடு துளையை மறந்துவிட்டு மேய்ச்சலுக்குச் சென்றவர்களை இன்னலுக்கு உட்படுத்துகிறது.

இத்தனை சிக்கல்கள் இருப்பதால் ஆடுமேய்க்க ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. இளைஞர்களும் ஆடுமேய்க்க முன்வருவதில்லை. அப்படியே இளைஞர்கள் ஆடுமேய்க்கும் தொழிலுக்கு வந்தாலும் ஆட்டுத்தொழிலின் சிக்கல்களை அறிந்தவர்கள் அவர்களுக்கு பெண் கொடுக்க முன்வருவதில்லை.

ஆடுமேய்க்கும் வேலைக்கு வருபவர்கள் முன்பணம் கேட்கின்றனர். முன்பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஆடுமேய்க்க வராமல் நாட்களைக் கடத்துதல், ஏமாற்றுதல், சில நாட்கள் ஆடு மேய்த்து விட்டு தப்பியோடுதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். வியாபாரிகள், ஆடுகள் விற்ற ஆட்களுக்குரிய பணத்தைக் கொடுக்காமல் தள்ளிப் போடுதல், தராமல் இழுத்தடித்தல், ஏமாற்றுதல், சிறுகச் சிறுக கொடுத்தல் போன்ற செயல்களைச் செய்கின்றனர். இதுபோன்ற நிழ்வுகள் அலைச்சலையும் மனச் சோர்வையும் பிரச்சினைகளையும் இன்னல்களையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களால் நிம்மதியாக நேரத்திற்கு சாப்பிட, தூங்க முடிவதில்லை. நல்ல, தீட்டு நிகழ்வுகளுக்கு நேரத்திற்கு போகமுடியாத நிலை, நல்ல நாள், பண்டிகை, திருவிழாவை குடும்பம் குழந்தைகளுடன் ஒன்றாக நிம்மதியாக இருந்து கொண்டாட முடியாத சூழல் ஏற்படுகிறது.

ஆடுகளைப் பிறரிடம் மேய்க்கவிடும் முறைகளான வாரத்துக்கு விடுதல், குட்டி வாரம் முறைகளிலும் முறைகேடுகள் செய்து ஏமாற்றுகின்றனர். இதனால் பலர் இத்தொழிலையே விட்டு விட்டு வெளியேறி விடுகின்றனர். இவ்வாறு ஆடுமேய்க்கும் தொழிலில் இவ்வின மக்கள் பெரும் இன்னல்களைச் சந்தித்து வருகின்றனர்.

முடிவுரை

சங்க கால முல்லைத் திணை மக்கள் கால்நடை மேய்ச்சல் தொழிலில் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களை இன்றைய சூழலில் இம்மக்களும் எதிர்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. கால்நடைகளை கவர்ந்து செல்லுதல், விலங்குகள் பிடித்துச் செல்லுதல் என்ற பல்வேறு பிரச்சனைகளை இம்மக்கள் சமகாலத்தில் எதிர்கொள்கின்றனர்.

ஆடுகள் மேய்ச்சலின்போது ஆடுகளுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களையும் ஆடு மேய்ப்பவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளையும் அறியமுடிகிறது. ஆதிக்க வர்க்கம் இம்மக்களை மரியாதை குறைவாக நடத்துவதை விளங்க முடிகிறது.

ஆடு மேய்ச்சல் தொழிலில் இம்மக்கள் பல்வேறு விதமான இன்னல்களை சந்திக்கின்றனர். ஆடுகள் ஒருபுறம் இவர்களைத் துன்புறுத்துவதும், உயிருக்கே ஆபத்தை ஏற்படுத்துவதும், களவாடப்படுவதால் பொருளாதார இழப்பு ஏற்படுவதும், இத்தொழிலைச் செய்ய ஆட்கள் முன்வராத நிலையும் இம்மக்கள் இத்தொழிலில் இருந்து வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்படுவதையும்

காணமுடிகிறது.

சங்க காலத்திலிருந்து எஞ்சி நிலைத்தவையாக காணப்படும் தொழிலான கால்நடை மேய்ச்சல் தற்காலத்தில் சிதைவிற்குள்ளாவதை அறியமுடிகிறது.

தகவலாளர் பட்டியல்

வ. எண்.	பெயர்	வயது	பாலினம்	முகவரி
1.	நல்லார்.பூ.,	64	ஆண்	காளாஞ்சிப்பட்டி, ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
2.	உடையம்மாள்.ந.,	59	பெண்	காளாஞ்சிப்பட்டி, ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
3.	முருகவேல்.இரா.,	47	ஆண்	தங்கச்சியம்மாபட்டி, ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
4.	வடமலை.மு.,	24	ஆண்	தலைவாசல்புதூர், ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
5.	பூமிநாதன்.தி.,	38	ஆண்	கணக்கன்பட்டி, பழநி, திண்டுக்கல்.
6.	ஆறுமுகவள்ளி.இரா.,	29	பெண்	திருமலைராயபுரம், ஸ்ரீராமபுரம், திண்டுக்கல்.
7.	செல்வக்குமார்.இரா.,	43	ஆண்	கேதையுறும்பு, வேடசந்தூர், திண்டுக்கல்
8.	முருகானந்தம்.சு.,	42	ஆண்	வில்வமரத்துப்பட்டி, விளாத்திக்குளம், தூத்துக்குடி.
9.	மாரிமுத்து.சு.,	37	ஆண்	அண்ணாமலை நகர், விளாத்திக்குளம், தூத்துக்குடி.
10.	கந்தசாமி.பூ.,	69	ஆண்	வைகாசிப்பட்டி, பாலமேடு, மதுரை.

துணைநூற்பட்டியல்

1. பக்தவத்சல பாரதி, 2012, தமிழர் மானிடவியல், மூன்றாம் பதிப்பு. புத்தாந்தம். அடையாளம்.
2. பக்தவத்சல பாரதி, 2016, பண்பாட்டு மானிடவியல், முதற் பதிப்பு. சிதம்பரம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

Bibliography

1. *Bhakthavatsala Bharathi, 2012, Tamil Anthropology, Third Edition. Puththanatham, Adaiyalam.*
2. *Bhakthavatsala Bharathi, 2016, Cultural Anthropology, First Edition. Chidambaram, Meyyappan Publishers.*

Cite this Article in English

Seenivasan.N, Ravi. S “**The contemporary sheep herding occupation of the Mullai landscape community and the challenges faced in it**” *MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 1, January 2026, pp. 35-43*